

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

magyar

مجري

رِسَالَةٌ فِي الدِّمَاءِ الطَّبِيعِيِّ لِلنِّسَاءِ

Rövid, összefoglaló értekezés a nők természetes vérzéseiről

Írta: a tisztelt és kiemelkedő tudós šaykh

Muhammad bin Szálih al-Uthaymin

Allah bocsásson meg neki, a szüleinek és a muszlimoknak!

رِسَالَةٌ فِي الدَّمَاءِ الطَّبِيعِيَّةِ لِلنِّسَاءِ

Rövid, összefoglaló értekezés a nők természetes vérzéseiről

بِقَلَمِ فَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الْعُثَيْمِينِ
عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Írta: a tisztelt és kiemelkedő tudós šaykh
Muhammad bin Szálih al-Uthaymin
Allah bocsásson meg neki, a szüleinek és a
muszlimoknak!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rövid, összefoglaló értekezés a nők természetes vérzéseiről

A Könyörületes és Irgalmas Allah nevében

Hála legyen Allahnak, Neki vagyunk hálásak és Hozzá fordulunk a köszönettel, Tőle kérünk segítséget és Tőle kérjük (bűneink) bocsánatát, és Hozzá fordulunk bűnbánattal, és Allah menedékét keressük saját magunk rossza elől és a rossz és bűnös cselekedeteinket illetően. Akit Allah vezérel az Igaz Útra az nem tévelyedhet el; akit pedig Ő visz a tévelygésbe, annak nincs vezetője. És tanúságot teszek arról, hogy nincs más jogosan imádható isten csak Allah, Ő az egyedüli, akinek nincs társa. És tanúságot teszek arról, hogy Muhammad az Ő szolgája és Küldötte, Allah áldja meg őt, családját és Társait és azokat, akik jóra való módon követik őket - egészen a Számonkérés Napjáig, és adjon (nekik) örök üdvösséget!

Ami pedig ezután következik: a vérzések, amelyek a nők esetében előfordulnak, a következők: al-haydh, al-isztiháda, an-nifász; ezek nagyon fontos dolgok, amelyek magyarázatot érdemelnek, vallásjogi előírásaik ismeretét, illetve a téves és a helyes pontos megkülönböztetését - a tudósok között uralkodó nézetek tekintetében, és

azt, hogy mire támaszkodhatunk teljes bizonyossággal vagy mit kell elvetnünk - azt a Korán és a Szunna fényében (tanításaiban) kell keresni; azokban található a forrása.

1- Hiszen az a két alapvető forrás, amelyekre a Magasztos Allah törvényi előírásai épülnek és amelyek által az Ő hívő szolgálai istenszolgálati cselekedeteiket végzik, illetve ezek betartásával bízta meg őket.

2- Továbbá, a Koránra és a Szunnára való támaszkodás megnyugvást ad a szívnek, kitárja a mellet (megnyugtatja a lelket), jót tesz a léleknek, és tisztán tartja a lelkiismeretet.

3- És mert ami kettőjükön (a Korán és a Szunna) kívül van, bizonyítékra szorúl, és nem önmagában egy bizonyíték.

Hiszen nincs semmilyen biztos érv és bizonyíték - csupán a Magasztos Allah Szavában és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavában. A Társak közül származó tudósok szavai is bizonyítéknak számítanak - a legelfogadottabb vélekedés alapján -, azzal a feltétellel, ha a Könyvben és a Szunna-ban nincs semmi olyan, ami azoknak ellentmondana, vagy ne legyen ellentétben egy másik Társ állításával. Ha a Könyvben és a Szunna-ban valami olyan található, ami azzal ellentétes - a Korán és a Szunna tanítását kell figyelembe venni, és ha egy dologban, egy

másik Társ szavai ellentétben állnak (egy másik Társ) szavaival, akkor, szükséges mérlegelés után, a valószínűbbet és a leginkább jónak tartottat kell elfogadni, a Magasztos Szavainak megfelelően:

{...فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا}

{Ha vita van közöttetek valamiben, azt Allah-hoz és a Küldöthöz vigyétek vissza! Ha hisztetek Allah-ban és az Utolsó Napban. Ez jobb (helyesebb) és szebb magyarázat.} [A Nők:59; Q 4:59].

Ez egy rövid értekezés, a legszükségesebb ismereteket összegyűjtve, annak érdekében, hogy ezen vértések magyarázatot nyerjenek és vallásjogi megítélésük tisztán érthető legyen. A következő fejezeteket tartalmazza:

Az első fejezet: A menstruáció fogalma és az abban rejlő bölcsesség.

A második fejezet: A menstruáció ideje és időtartama.

A harmadik fejezet: a menstruációt érintő váratlan helyzetek.

A negyedik fejezet: a menstruációt érintő szabályozások és előírások.

Az ötödik fejezet: az "al-isztiháda" és annak előírásai és szabályozásai.

A hatodik fejezet: az "an-nifász" (a gyermekágyi vérzés) előírásai és szabályozásai.

A hetedik fejezet: valami használata, ami megakadályozza vagy meghozza a menstruációt, vagy, ami megakadályozza a terhességet vagy megszakítja azt.

Az első fejezet: a menstruáció fogalma és az abban rejlő bölcsesség

A menstruáció (al-haydh) nyelvi meghatározása: valami áramlása és kifolyása.

A vallás meghatározása: vérzés, amely nők esetében fordul elő, a természet szükségszerűsége alapján, minden különböző ok nélkül - meghatározott időszakokban. Ez egy természetes vérzés, nem áll háttérben betegség, sérülés, vetélés vagy szülés. És mivel ez egy természetes vérzés, ez nagyban különböző formában jelenhet meg a nők állapotától, környezetétől és kiegyensúlyozottságuktól függően. Ezért, a nők, ebben nagyon különböznek egymástól.

Az ebben rejlő bölcsesség: midőn az embrió az anya testében van, az nem tud olyannal táplálkozni, mint amivel a méhen kívül élők táplálkoznak. Így nem jutna el hozzá semmilyen táplálék. Ekkor, azonban a Magasztos Allah vérből származó váladékot teremtett a női testben, amellyel az embrió táplálkozik az anya testében - anélkül, hogy szüksége lenne evésre vagy emésztésre. Az embrió testébe a köldökön keresztül jut el, és így a vér

átjárja ereit és abból táplálkozik. Magasztaltassék Allah, a Legkiválóbb Teremtő!

Ez a a menstruációban rejlő bölcsesség; ezért ha a nő terhes lesz, megszűnik a menstruáció - nem menstruál csupán nagyon ritkán; ehhez hasonló a szoptató anya, nagyon kevesen menstruálnak közülük, főként a szoptatás első időszakában.

A második fejezet: a menstruáció ideje és időtartama

Ezen fejezet két alcsoportra osztható:

Az első alcsoport: az a kor, amelyben a menstruáció elkezdődik.

A második alcsoport: a menstruáció időtartama, hossza.

Az első alcsoportot illetően: az életkor, amelyben a legvalószínűbb a menstruáció a 12 éves kortól az 50 éves kor közötti időszak. Ám, elképzelhető, hogy a nő menstruál előtte avagy utána, állapotától, körülményeitől és éghajlattól függően.

A vallás tudósok (Allah könyörüljön rajtuk) között nézeteltérés van: vajon a menstruációnak van egy megszabott időpontja, amelyben elkezdődhet és befejeződhet - amely előtt és után a nő már nem menstruálhat. Ami azt is jelentené, hogy az előtte vagy az utána jelentkező vérzés már csak rossz vér és nem menstruáció?

A tudósok vitáznak ezen; Ad-Dárimi mondta -

miután felsorolta a különböző nézeteltéréseket és vitatott álláspontokat - : Szerintem ezek mindegyike tévedés! Ezen dolgokban, a legfontosabb hivatkozási pont (annak {a vérzésnek}) a megléte; ha az bármilyen mennyiség, bármilyen állapotban és bármilyen korban megvan - azt menstruációnak kell tekinteni. Ám, Allah jobban tudja!¹.

Amit ad-Dárimi közöl és állít az a helyes álláspont. Ezt a nézetet fogadja el saykhu-l-Iszlám (az Iszlám sejkje) Ibn Taymiyya is. Ha a nő látja és tapasztalja a menstruációs vérzést, akkor ő menstruál - még ha a kora kilenc év alatt vagy ötven év fölött van is.² Ez pedig azért van így, mivel a menstruáció vallásjogi szabályozásait, Allah és az Ő Küldötte annak (a vérzésnek) a létezéséhez, meglétéhez kötötte és kapcsolta hozzá. Allah és az Ő Küldötte nem írt elő erre vonatkozóan egyetlen meghatározott időpontot sem. Így ennek megítélésekor annak meglétéhez kell folyamodni, amelyet a vallásjogi előírások is feltételül szabnak. Egy meghatározott életkorral történő

¹ A menstruációjukban bizonytalan nők helyzetét érintő szabályozások és előírások, ad-Dárimi (17. o.).

² Al-Bukhári közölte, a Kitáb al-Hayd című fejezetben, a "A menstruáló nő elvégzi az összes szertartást, kivéve a Körjáratot a Ház körül" című alfejezetben, (305) szám alatt; és Muszlim a Kitáb al-Haddzs című fejezetben, az "Az Ihrám formáinak bemutatása" című alfejezetben, (1211) szám alatt.

meghatározására szükség lenne egy bizonyítékra a Koránból vagy a Szunna-ból - ám ilyen bizonyíték nem található (azokban).

Ami a második alcsoportot illeti: ez a menstruáció hossza és időtartamának mértéke.

A tudósok között igen nagy és mélyreható vita és nézeteltérés van ezzel kapcsolatban, hat vagy hét álláspont is megfigyelhető. Ibn al-Mundhir (Allah könyörüljön rajta) azt mondta: Egy csoport azt mondja: a menstruáció legrövidebb vagy leghosszabb mértékére, napokban számolva, nincs meghatározott mennyiség.¹

Azt mondom (a szerző): ez az állítás, hasonló ad-Dárimi korábban említett állításához. Ezt az álláspontot fogadja el saykhu-l-Iszlám Ibn Taymiyya is; és ez tekinthető a helyesnek; hiszen erre utal a Korán, a Szunna és a megfontolás és a gyakorlati tapasztalat is.

Az első bizonyíték: a Magasztos Szava:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَظْهَرْنَ...﴾

{És kérdezni fognak téged a menstruációról.
Mondd: "Csapás az! Így tartsátok magatokat távol a

¹ Al-Bukhári közölte: az "Umra Könyve című fejezetben, A Kis Zarándoklat jutalma a fáradság mértéke szerint című alfejezetben, (1662) szám alatt; és Muszlim: a Zarándoklat Könyve című fejezetben, Az Ihram fajtáinak bemutatása című alfejezetben, (1211) szám alatt.

menstruáló asszonyoktól, és ne közeledjetekek hozzájuk, amíg meg nem tisztulnak!"} [A Tehén:222; Q 2:222]. A Magasztos Allah a tiltás, a tilalom legvégső pontjának a megtisztulást tette meg; nem egy nap és egy éjszaka elmúltában szabta azt meg, sem három nap, sem pedig tizenöt nap elteltével. Ez pedig arra utal, hogy a vallásjogi döntés oka: a menstruáció megléte vagy hiánya. Így hát, amikor megjelenik a menstruációs vérzés érvénybe lépnek a törvényi szabályozások; és miután megtisztul tőle - megszűnnek a törvényi tilalmak.

A második bizonyíték: Muszlim (imám) Szahíh-jában olvasható: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta Aisha-nak, aki éppen menstruált, amikor ihrám állapotban volt az 'Umrában:

«افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي». قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ التَّحْرِ طَهَّرْتُ، فَأَفَاضْتُ.

"Tedd azt, amit a zarándokok tesznek, ám ne végezd el a Körjáratot a Ház körül, egészen addig, amíg meg nem tisztulsz!". Mondta: Midőn elérkezett a yawm an-Nahr (az áldozati állat levágásának ünnepe) megtisztultam, és elvégeztem

az Ifáda-Körjáratot. Hagyomány¹

A két Szahíh-ban található: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta neki:

«انتظري فَإِذَا طَهُرْتَ فَأَخْرِجِي إِلَى التَّعْنِيمِ».

"Várákozz! Amikor pedig megtisztultál, menj ki at-Tan'ím-ba!"², Így a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a tilalom végpontjaként a megtisztulást jelölte meg, ám nem adott meg egy meghatározott időhatárt. Ez arra mutat rá, hogy a vallási szabályozás a menstruáció meglétéhez vagy annak elmúltához kapcsolódik.

A harmadik bizonyíték: ezek a mérlegelések és részletek, amelyeket a vallásjog tudósai megemlítenek ezen kérdéskörrel kapcsolatban, nem található meg a Magasztos Allah Könyvében, sem pedig Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunna-jában; jöllehet a körülmények és a szükség arra hív fel, hogy a kérdést alaposan meg kell világítani. Így ha ez (a kérdéskör) olyan dolog lenne, amit a hívő szolgának feltétlenül meg kell értenie és általa a Magasztos Allah-ot szolgálni, akkor világos magyarázat lenne rá és Allah és az Ő Küldötte (Allah

¹ Értekezés a Nevekről, amelyekhez a Törvényhozó a szabályozásokat kötötte (35. oldal)

² Ugyanott (36. o.).

áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) részletesen megmagyarázta volna mindenkinek; hiszen a menstruáció szabályai nagyon sok cselekedethez kötődnek mint az ima, böjt, házasság, válás, öröklés és más vallásjogi előírásokra is, mint ahogy Allah és a Küldötte pontosan megvilágította az imák számát, megszabott idejét, a meghajlások és a leborulások mikéntjét és számát, és zakát-nak is ismert a pénzügyi forrása, részesedési aránya, kifizetendő mennyisége és az is kiket illet meg; ugyanígy ismert a böjt hossza és az is, hogy az év és nap melyik szakában kell elvégezni, illetve részletes magyarázat van a Zarándoklat leírására is és így tovább. (A következő dolgok is részletesen megmagyaráztattak): az evés és az ivás illemtana, az alvás, a nemi élet, az ülés mikéntje, a házba való belépés és az onnan történő kijövetel, hogy kell a szükséget elvégezni, sőt még az isztidzsmár (szilárd, tiszta anyaggal, kő, papír történő megtisztítás, a víz helyettesítése céljából) használatának száma is ismert - azaz a legjelentéktelenebbtől a legfontosabbig minden magyarázattal rendelkezik. Ezek által tette Allah teljessé és tökéletessé a Vallást; és vitte végbe a kegyelmeit, amelyekkel a hívőket elárasztotta. Ahogyan a Magasztos mondja:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ شَيْءٍ...﴾

{Mi lebecsátottuk neked a Könyvet - minden dolog magyarázataként....} [A Méhek: 89; Q 16:89].
A Magasztos azt is mondja:

{...مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ...}

{...Ez nem egy koholt beszéd (a Korán), hanem annak megerősítése, ami előtte volt és minden dolognak a magyarázata...} [József: 111; Q 12:111].

És miután ezek a mérlegelések és részletek nem találhatók meg sem a Magasztos Allah Könyvében, sem pedig Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunna-jában; világossá válik hogy azokra nem szabad támaszkodni. A menstruáció fogalmi tartalmára lehet hagyatkozni, amelyhez a vallásjogi szabályozások kötődnek - a meglete vagy annak hiánya alapján. Ez a bizonyíték - ami alatt az értendő, hogy sem a Könyvben, sem a Szunna-ban, jogi szabályozása nem említetik - bizonyíték arra, hogy nem kell úgy tekinteni azokra, mint amik hasznosak lehetnek ebben és más kérdéskörökben a tudás terén; hiszen a vallásjogi döntések és szabályozások csak és kizárólag a vallási bizonyíték alapján fogalmazhatók meg, azaz Allah Könyvéből és az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunna-jából; vagy jól ismert és elfogadott közmegegyezés alapján vagy helyes analógia alapján. Az Iszlám sejkje, Ibn Taymiyya mondja az egyik értekezésében: "Ezek

közül való a menstruáció elnevezése, amelyhez Allah számos vallási szabályozást kapcsolt a Könyvben és a Szunna-ban; ám nem adta meg annak mértékét, sem a legrövidebbet sem a leghosszabbat, sem a megtisztulását a két menstruáció között, jóllehet az egész közösséget érinti és szüksége is van (annak ismeretére). A nyelv nem tesz különbséget időmennyyiség és időmennyyiség között, így, aki ebben a kérdésben időhatárt szab meg az ellenkezik a Könyvvel és a Szunna-val."¹ Idézet vége.

A negyedik bizonyíték: a megfontolás, azaz a szisztematikus, hiteles és helyes analógia; a Magasztos Allah megindokolja, hogy a menstruáció "adhan - ártalmas" - ha tehát megjelenik a menstruáció megjelenik az ártalmasság; nincs különbség a második és az első nap között, sem a negyedik és harmadik között, és nincs különbség a tizenhatodik nap és a tizenötödik nap között, sem a tizennyolcadik és a tizenhetedik között, hiszen a menstruáció az menstruáció és a baj az baj; az ok pedig annak megléte (mondjuk) két napon ugyanolyan módon; hogyan lenne lehetséges különbséget tenni, a vallásjogi szabályozásban, két nap között, ha mindkettőnek ugyanaz az oka? Ez nem lenne a helyes analógia ellentéte? Nem lenne a

¹ Az előző forrás (38. oldal).

helyes analógia az, hogy a két nap egyenlősége és egyformasága a jogi megítélésben, hiszen mindkettő oka egy és ugyanaz?

Az ötödik bizonyíték: a pontos időhatárt meghatározók kijelentéseinek különbözősége és rendezetlensége és zavarossága. Ez bizony arra utal, hogy ebben a kérdéskörben nincs olyan bizonyíték, amit el kellene fogadni. Ezek egyéni erőfeszítések, elgondolások eredményei, amelyek egyaránt lehetnek tévesek és helyesek. Egyikük sem méltóbb arra, hogy elfogadva kövessék, mint bármelyik másik álláspont. A vitázók egyetlen biztos forrása a Korán és a Szunna.

Ha megértjük a kijelentés erejét: nincs megszabott ideje a menstruáció legrövidebb vagy leghosszabb időszakának; azt is hogy ez a legerősebb vélemény, akkor tudni lehet: ha egy nő természetes vérből származó vérzést lát, ami nem sérülésből fakad, akkor az menstruációs vérzés; anélkül, hogy időhatárt vagy korbelt határt szabnánk ki; ez alól kivételt képez az az eset ha a vérzés folyamatos, ami nem áll meg soha, vagy csak nagyon rövid időszakra, egy napra vagy két napra havonta - ebben az esetben már al-isztihádá-ról van szó. Amiről a későbbiekben szó lesz a magyarázatáról és vallási szabályozásairól ha a Magasztos Allah is úgy akarja.

Az Iszlám sejkje, Ibn Taymiyya azt mondta: Az

alapelv minden olyan dologgal kapcsolatban, ami a méhből kifolyik - az menstruáció, mindaddig, amíg bizonyíték nem támasztja alá, hogy az (inkább) al-
isztiháda.¹

Szintén azt mondta: Ami a vérből előfordul (kifolyik, lecsöppen) az menstruációs vérzés - ha nincs ismeretünk arról, hogy az vénás (megpattant ér) vérzés vagy sebesülés/sérülés okozta vérzés.² Idézet vége.

Ez az állítás - nem csak a legvalószínűbb - mint bizonyíték; hanem ez könnyebben érthető és jobban elfogadható; könnyebben alkalmazható, mint az, amit azok állítanak, akik időhatárokból gondolkoznak. Minden, ami ilyen (alapállású) az inkább jogosult az elfogadásra, mivel az összhangban áll az Iszlám Vallás szellemiségével és alapelvével - ami a könnyebbség és az egyszerűség; a Magasztos mondja:

{...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...}

{...Semmilyen nehezítést nem rótt ki rátok a Vallásban....} [A Zarándoklat:78; Q 22:78]. És [a

¹ Al-Bukhári közölte, a Hit című fejezetben, a Vallás könnyebbség című alfejezetben, (39) szám alatt; az Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

² Al-Bukhári közölte: A kiemelkedő jellemvonások és tulajdonságok könyve, A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) leírása fejezet, (3560) szám alatt, és Muszlim: Az erények könyve, Az ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) eltávolodása a bűnöktől című fejezete, (77/2327) szám alatt.

Próféta] (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَنْبِشُوا».

"A Vallás az maga könnyítés (yuszr); ám ha valaki túlzásokba esik a Vallással kapcsolatban, azok (a túlzások) elnyelik és legyűrik. Legyetek mértéktartóak, és képességeiteknek megfelelően végezzétek el az előírtakat és fogadjátok az örömhírt!" Al-Bukhári jegyezte le¹.

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erkölcsi és életviteli gyakorlata volt:

«أَنَّهُ مَا خَيْرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا».

"Ha választási lehetősége volt két dolog között, minden esetben az egyszerűbbet választotta, mindaddig, amíg az nem volt bűnös dolog."².

A terhes nő menstruációja:

A legvalószínűbb és a leggyakoribb eset: ha a nő terhes lesz, megszakad és megáll a vérzés az ő esetében. Imám Aḥmad (Allah könyörüljön rajta) azt mondta: "A nők úgy ismerik fel a terhességet hogy megszűnik a havi vérzés."³.

Ha a terhes nő vérzést tapasztal, és az egy kevéssel a szülés előtt volt, két vagy három nappal,

¹ Madzsmú al-Fatáwa (A Fatwák Gyűjteménye című munka) (19/238-239).

² al-Awszat (2/356).

³ Lásd: al-Mughni (1/405).

és vajúdás és szülési fájdalmai is voltak, akkor az nifász. Ha a szülés előtt hosszabb ideje történt, vagy kevéssel a szülés előtt, ám nem voltak szülési fájdalmai - akkor az nem nifász. De itt felmerül a kérdés hogy, ez menstruációs vér, és így annak szabályait kell alkalmazni, vagy csak zavaros rossz vér amire nem alkalmazhatók a menstruáció szabályai?

E tekintetben nézeteltérés van a tudósok között; a helyes (álláspont): ez menstruáció, ha az a megszokott menstruációs folyamat szerint történt; hiszen az alapelv azzal a vérzéssel kapcsolatban, amely a nőt érinti: az menstruáció; ha nincs semmilyen ok, ami kizárná a menstruáció meglétét. A Könyvben és a Szunna-ban nem található semmi, ami kizárná a terhes nő menstruációját.

Ez Málik¹ és as-Sáfi'i² vallásjogi iskolájának álláspontja és az Iszlám sejkjének, Ibn Taymiyyának a véleménye; ezt írta az al-Ikhtiyárát-ban (Válogatott választások) (30.old); ezt jegyezte le al-Bayhaqi, az imám Aḥmad-tól származó közlés alapján; és megemlíti, hogy erre a véleményre tért vissza.

Ennek okán a terhes nő menstruációjára ugyanazon dolgok vonatkoznak, mint a nem terhes

¹ Al-Mudawwana (1/155), An-Nawádir wa-z-Ziydádát (1/136).

² al-Marwazi: Ikhtiláf al-Fuqaha' (A jogtudósok véleménykülönbsége) című munkája (193), al-Awszat (2/239).

nő menstruációjára; kivéve két esetet:

Az első eset: a válás. Tilos elválni attól, akinek a menstruáció miatt várakozási időt kell kitöltenie - ha nem terhes; ám nem tilos a terhes esetében, mivel a válás, menstruációkor, a nem terhes esetében, ellentmond a Magasztos Szavának:

{...فَطْلُقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...}

{...Akkor úgy váljatok el, hogy a várakozási időt tartsátok be!...} [A Válás:1; Q 65:1]. A terhes nőtől való válás, még ha esetleg menstruál is, nem ellentétes ezzel. Hiszen az, aki terhes nőtől válik el, az a megszabott várakozási idő szerint cselekszik - akár menstruált, akár megtisztult. Hiszen a megszabott várakozási idő a terhesség, ezért nem tilos számára, hogy elváljon a nőtől, közösülés után; másokkal ellentétben.

A második eset: a terhes nő menstruációja által nem jár le a megszabott várakozási idő; ellentétben mások menstruációjával, hiszen a terhes nő megszabott várakozási ideje csupán a gyermek megszülése által telik le; akár menstruált, akár nem, a Magasztos Szavai alapján:

{...وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...}

{...Azok, akik terhesek, az ő várakozási idejük addig tart, míg világra nem hozzák terhüket...} [A Válás:4; Q 65:4].

A harmadik fejezet: váratlan helyzetek a menstruáció idején

A menstruációt érintő helyzetek több fajtájuk:

Az első fajta: hosszabb vagy rövidebb (havi vérzés). Például: ha általában egy adott nő hat napig menstruál, ám vérzése még a hetedik napon is folytatódik; vagy ha szokásosan hét napon át menstruál, ám (egy esetben) a hatodik napon megtisztul.

A második fajta: a korábban vagy később bekövetkező vérzés. Például, ha szokás szerint a hónap végén jön meg neki, ám most a hónap elején tapasztalja; vagy ha szokás szerint a hónap elején szokott neki megjönni, ám most a hónap végén tapasztalja.

A vallástudósok vitáznak e két eset kapcsán; az elfogadott és helyes álláspont: ha a nő a vérzést meglátja, akkor ő menstruál; és miután ez megszűnik, akkor megtisztult; akár hosszabb időn keresztül tartott a vérzése, akár rövidebb ideig - mint a szokásos; ugyanígy akár korábban jött meg, akár később. Ennek bizonyítéka a korábbiakban már elhangzott; amikor is a törvénykező a menstruáció előírásait annak meglétéhez kötötte.

Ez as-Sáfi¹ álláspontja és saykhu-l-Iszlám, Ibn

¹ Az al-Umm című könyv (1/82).

Taymiyya is ezt a nézetet választotta¹; ebben az al-Mughni szerzője is megerősítette és támogatta és mondta: ha a szokásosat (a nő szokásos menstruációs ideje) figyelembe vették volna az említett módon a vallási tanban, akkor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megmagyarázta volna azt a Közössége számára és nem halogathatta volna a magyarázatot; hiszen nem szabad későbbre halasztani a tudás közlését a szükséges idején túl, feleségének és a többi nőnek tudnia kell erről, minden időben, így nem hanyagolhatta el ennek a tudásnak a közlését. És ami a szokásosat illeti, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) kizárólag az al-isztiháda esetében említette, semmi más esetben nem.²

A harmadik fajta: sárga vagy sárszerűen zavaros. Olyan módon, hogy ha az a vér sárgának látszik, mint a sebekből származó váladék vagy zavarosnak tűnik a sárga és fekete között; ha ez így van, és a menstruáció idején, vagy folytatólagosan a menstruációhoz kapcsolódik, a megtisztulás előtt - akkor ez menstruációs vér és a menstruáció előírásai vonatkoznak arra. Ha a tisztulás után tapasztalható, akkor nem menstruáció; ez esetben

¹ Madzsmú' al-Fatáwa (Fatwa-k Gyűjteménye című munka) (19/238-239).

² Al-Mughni (1/396)

Umm 'Aṭiyya (Allah legyen elégedett vele) szavaira támaszkodhatunk: "A megtisztulás után, a sárga és a sötét zavaros váladékot, nem vettük figyelembe." Abu Dáwúd hiteles hagyománylánccal jegyezte le¹. Al-Bukhári szintén lejegyezte, ám a "megtisztulás után" rész nélkül; ám a fejezet címében utal rá: "A sárga és a sötéten zavaros (véres váladék) a nem menstruációs napok alatt."².

A Fath al-Bári magyarázatában olvasható: "ezzel utal arra, hogy ez összekapcsolható Aisha korábban említett hagyományával, amelyben mondja: "amíg meg nem látjátok a tiszta fehér váladékot (amely a megtisztulásra utal). És Umm 'Aṭiyya említett hadíthra rávilágít arra, hogy - Aisha hagyománya - arra utal, ha a nő sárga és sötéten zavaros váladékot tapasztal a menstruációs napokon; ami a többi napot illeti, arra Umm 'Aṭiyya szavai a mérvadóak."³. Idézet vége.

Aisha hagyománya, amelyre az utal, amit al-Bukhári mu'allaq formában (láncolat nélkül) ám hitelesnek elfogadva jegyez le ezen fejezet előtt⁴: az asszonyok egy rongyot küldtek el neki (amelyben a nő váladéka volt, hogy így tudhassa meg maradt-e

¹ Abú Dáwúd közölte, a Tahára című fejezetben, A nő ha Tisztulás után barnás és sárgás folyást lát című alfejezetben (307) szám alatt.

² Al-Bukhári közölte a Kitáb al-Hayd című fejezetben, a "A sárgás és barnás folyás a menstruációs napokon kívül" című alfejezetben, (326) szám alatt.

³ Fathu-l-Bári című munka (1/426).

⁴ al-Bukhári Szahíh-ja (1/71).

még valami a menstruációból) ebben volt egy darab pamut, ami sárga színt mutatott; ő pedig mondta: "Ne siessétek el! Várjatok addig, amíg meg nem látjátok a tiszta fehér váladékot (amely a megtisztulásra utal)!"¹.

Az (al-qasszatu-l-baydá') kifejezés "a tiszta fehér váladék", tiszta, fehér folyadék, amit a méh bocsát ki midőn elmúlt a menstruáció.

A negyedik fajta: megszakadás a menstruációban; azaz az egyik nap vérzést lát, míg a másik nap tiszta állapotot és így tovább; itt két eset lehetséges:

Az első eset: ha minden esetben így és ez történik a nővel - folyamatosan. Akkor ez a vér az isztiháda (folyamatos vérzés) kategóriába tartozik, aki ilyen tapasztal - arra a musztaháda előírásai vonatkoznak.

A második eset: ha nem folyamatosan történik ilyen a nővel, hanem csupán alkalmanként; és van neki valós tisztult időszaka. A tudósok (Allah könyörüljön rajtuk) vitáznak erről a tisztasági állapotról; ez valós megtisztulás vagy a menstruáció előírásai vonatkoznak-e rá?

As-Sáfi'i vallásjogi iskolája, a két álláspontja közül, a leghitelesebbre támaszkodva, kijelenti:

¹ Al-Bukhári közölte, rövidített láncolattal, a Kitáb al-Hayd című fejezetben; az "A menstruáció kezdete és vége" című alfejezetben, a (320)-as számú hadíth előtt.

erre az esetre a menstruáció előírásai vonatkoznak, és ez menstruáció; ugyanezt az álláspontot képviseli az Iszlám sejkje, Ibn Taymiyya is, illetve az al-Fá'iq szerzője² és Abú Hanífa vallásjogi iskolája³. Ez azért van így: mivel a tiszta, fehér váladék nem látható abban; és ha teljes megtisztulásnak tekintenénk, akkor az, ami előtte volt, az egy menstruáció volt, ami pedig utána az egy másik menstruáció - ilyet pedig senki sem állít. Egyébként a várakozási időszak letelt volna a menstruációval - öt nappal. Továbbá, ha teljes megtisztulásnak tekintenénk, az nehéz helyzetet és gondokat okozna, hiszen minden második nap nagyobb tisztálkodást és ehhez hasonlókat kellene végezni. A nehézség pedig kivan zárva ebben a Vallásban - Allahnak legyen hála!

A Hanbali vallásjogi iskola legismertebb álláspontja: a vérzés menstruáció; a tiszta állapot (naqá') pedig megtisztulás (tuhr); kivéve ha e kettő együttese meghaladja a menstruáció leghosszabb idejét, az ezt meghaladó vérzés már al-isztiháda-nak számít.⁴

Az al-Mughni című munkában mondja: "Azt lehet mondani, ha a vérzés megszakadása, rövidebb mint

¹ Al-Umm (1/83-84).

² Tőlük idézve az Al-Inszáfban.

³ al-Aszl (2/19-20).

⁴ Al-Mughni (1/226).

egy nap, akkor az nem számít tisztulásnak, arra a közlésre támaszkodva, amelyet bemutattunk az an-nifász részben; ami arról szól, hogy nem kell figyelembe venni az egy naptól rövidebb tisztulást - ez a helyes vélemény - ha Allah is úgy akarja. Mivel a vér természetéhez tartozik, hogy folyik egyszer, máskor pedig megszakad a kiáramlása. A ghuszl (a nagyobb tisztálkodás) kötelezővé tétele azon személy számára, aki az egyik pillanatban megtisztul, míg a másokban nem - ez nehézség okozás lenne - ami pedig nincs a Vallásban; a Magasztos Szava alapján:

{...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...}

{...Semmilyen nehezítést nem rótt ki rátok a Vallásban....} [A Zarándoklat: 78; Q 22:78]. Tovább mondta: ez alapján, az egy napnál rövidebb vérzés megszakadás nem tekinthető megtisztulásnak, kivéve ha valami olyat lát és tapasztal, ami azt bizonyítja, mint például annak megszakadása a ciklusa végén, vagy ha tiszta, fehér váladékot lát.¹ Idézet vége.

Az al-Mughni szerzőjének állítása a középútnak tekinthető a másik (előbb) említett két álláspont között. Allah a dolgok legjobb Tudója!

Az ötödik fajta: egy bizonyos szárazság a vérben,

¹ al-Mughni (1/257).

midőn a nő csupán valami nedvességet észlel és ha ez a menstruáció alatt van, vagy ahhoz szorosan kapcsolódva, még a megtisztulás előtt - úgy ez menstruáció; ám ha a megtisztulás után következik ez be, az már nem menstruáció; mivel állapotának végső pontja az, hogy sárgás folyadékhoz és a zavarosan sötéthez kapcsolódik - ennek pedig ez a szabályozása.

A negyedik fejezet: a menstruáció előírásai és szabályozásai

A menstruációhoz számos szabályozás tartozik, melyek száma meghaladja a húszat; azokat említjük meg ezekből, amelyeket a legfontosabbnak tartunk, mint:

Az első: az ima: a menstruáló nő számára tilos az ima elvégzése, úgy a kötelezően előírt, mint az önkéntesen végzett - és nem is érvényes tőle az. Továbbá nem is kötelező számára az ima, csupán akkor ha annak idejéből egy teljes rak^ca-nyi mennyiséget elért, teljesített; ekkor előírt számára az ima, akár az időszak elején, vagy a végén érte azt el.

Például, az első ideje esetében: ha a nő a naplemente után egy rak'á-ra elegendő idő után kezdett el menstruálni, akkor, ha megtisztul, kötelező számára a maghrib (naplemente utáni) ima elvégzése, mivel annak az idejéből egy rak'á-ra

elegendő időt elért még a menstruáció előtt.

Példa a végső idejére vonatkozóan: egy nő megtisztul napkelte előtt egy rak'á-ra elegendő idővel, ebben az esetben, ha teljesen megtisztult, előírt a számára a fadzsr (hajnali) ima elvégzése; mivel annak idejéből elért annyit, ami elegendő egy rak'á elvégzésére.

Ha viszont a menstruáló nő nem ért el annyi időt, ami elegendő lenne egy teljes rak'á elvégzésére, mint az első példa esetében - naplemente után egy rövid pillanattal; vagy megtisztul, mint a második példában, napkelte előtt egy pillanattal, ezekben az esetekben az ima nem kötelező rá nézve, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai alapján:

«مَنْ أَذْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَذْرَكَ الصَّلَاةَ».

"Aki elért egy rak'a-t az imából, az elérte az imát." Muttafaq 'alayhi. (Mindkét saykh, al-Bukhári és Muszlim megegyezett a hitelességében és közölték is).¹. Ennek pedig tartalmi lényege: aki egy rak'á-nál kevesebb időt ért el az imából, nem tekinthető olyanak, aki elérte az imát.

Vagy: ha valaki elért egy rak'á-t az aszr

¹ Al-Bukhári közölte, az Ima Időpontjai című fejezetben, az Aki elér egy rak'á-t az imából című alfejezetben (580) szám alatt; és Muszlim, a Mecsetek és az ima helyei című fejezetben, az Aki elér egy rak'á-t az imából, az elérte azt az imát című alfejezetben (607) szám alatt; az Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány alapján.

(délutáni) ima idejéből, kötelező-e számára a dohor (déli) és aszr imák együttes elvégzése? Vagy ha (a nő) elért egy rak'a-t az isha (esti) imából, kötelező-e számára a maghrib (naplementi) és az isha imák együttes elvégzése?

E téren a tudósok között nézeteltérés van. A leghelyesebb az: nem kötelező számára, csupán az, aminek az idejét elérte, azaz csupán az Aszr és az Isha imák; az ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai alapján:

«مَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ».

"Aki elért egy rak'a-t az Aszr imából (a délutáni ima), mielőtt még lemenne a nap, az elérte az Aszr imát". Muttafaqun 'alayhi. (Mindkét seikh, al-Bukhári és Muszlim megegyezett a hitelességében.)¹. Hiszen a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem azt mondta: elérte a dohor-t és az aszr-t.

Ám nem említette azt, hogy a déli ima kötelező lenne a számára, az eredendő alapelv a felmentés; ez Abú Hanífa és Málík vallásjogi iskolájának az álláspontja és elfogadott véleménye; róluk

¹ Al-Bukhári közölte, az Imák Időpontjainak Könyve című fejezetben, az Aki elér egy rak'a-t a Hajnali imából című alfejezetben (579) szám alatt. És Muszlim, a Mecsetek és az ima helyeinek könyve című fejezetben, az Aki elér egy rak'a-t, az elérte azt az imát című alfejezetben (608) szám alatt; az Abú Hurayra (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány alapján.

említette a Sarhu-l-Muhaddab-ban.¹

Ami az Allahról történő megemlékezést (dikr), a takbír-t (Alláhu akbaru), a taszbíh-ot (szubhána-Lláh), a taszmiya-t (Bi-szmi-Lláhi-r-Rahmáni-r-Rahím) illeti az étkezéskor és más alkalmakkor, vagy a hagyomány olvasását, a vallásjog tanulmányozását, a fohászkodást és az arra mondott ta'mín (ámín), vagy a Korán hallgatását - ezekből semmi sem tilos a menstruáló nő számára; hiszen a két Szahíh-ban, és más hagyománymunkákban is, hiteles formában olvasható:

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَكَبَّرُ فِي حِجْرِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَهِيَ حَائِضٌ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ».

"A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) oldalra dőlve feküdt Aisha (Allah legyen elégedett vele) ölében, aki éppen menstruált - ő pedig a Koránt recitálta."²

Szintén a két Szahíh-ban olvasható, hogy Umm 'Atiyya (Allah legyen elégedett vele) hallotta, amint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök

¹ Al-Madzsmú' sarh al-Muhaddzab (3/70)

² Al-Bukhári közölte, a Kitábu-l-hayd Könyve című fejezetben, a Férfi recitálása a menstruáló felesége ölében című alfejezetben, (297) szám alatt. És Muszlim, a Kitábu-l-hayd Könyve című fejezetben, a Férfi támaszkodása a menstruáló felesége ölében, és a Korán recitálása című alfejezetben, (301) szám alatt; az Aisha (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyomány alapján.

üdvösséget) mondja:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْحُدُورِ وَالْحَيْضُ - يَعْنِي: إِلَى صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ - وَلَيَشْهَدَنَّ الْحَيْرُ، وَدَعْوَةُ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى».

"A már érett lányok, az elkendőzött nők és a menstruáló asszonyok menjenek - a Két Ünnep imájára - és tapasztalják meg a jót (a cselekedeteikből) és a hívők fohászait. Ám a menstruáló nők kerüljék el az imahelyeket!"¹.

A Korán recitálása, olvasása önmagában, a menstruáló nő esetében nem tilos - ha csupán a szemeivel olvassa a sorokat és szívével elgondolkodik a tartalmán, anélkül, hogy nyelvvel kiejtené a szavakat fennhangon. Mint például, ha egy muszhaft-ot (a Korán nyomtatott vagy kézzel írt példánya), vagy egy írott táblát helyeznek és nézi a verseket és csupán a szívével olvassa azokat. An-Nawawi mondta a Sarhu-l-Muhaddab című munkájában: "ellenvélemény nélkül - megengedett".².

Ám ha recitálása a nyelve által hallható szavakban valósul meg; ezt a jogtudósok többsége

¹ Al-Bukhári közölte: Kitáb al-Hayd című fejezetben, alfejezet: a menstruáló nők jelenléte a Két Ünnepen és a muszlimok fohászainál, és az imahelytől való távolmaradásuk, a (324) szám alatt. És Muszlim: Kitáb Szalát al-Ídayn című fejezetben, alfejezet: annak megemlézése, hogy a nők számára megengedett kimenni a Két Ünnepen az imahelyre és jelen lenni a szentbeszédén, a férfiatól elkülönülve, a (890) szám alatt.

² Al-Madzsmú' (2/ 357).

tiltja és nem tekinti megengedettnek. Al-Bukhári¹, Ibn Dzsarír at-Tabarí² és Ibn al-Mundir³ mondták: ez megengedett.

Málik és as-Sáfi'i, egy korábbi véleménye szerint⁴, is ezt vallják; amelyről a Fathu-l-Bári-ban olvashatunk.⁵

Al-Bukhári említi egy mu'allaq híradásban, Ibrahím an-Nakhá'i-tól: Nincs semmi kifogásolható abban, ha az áját recitálja.⁶

Az Iszlám sejkje, Ibn Taymiyya mondja al-Fatáwa munkájában, amelyeket Ibn Qászim gyűjtött össze (és rendezte kiadás alá): "Nincs semmilyen hiteles híradás arról, hogy (a menstruáló nőnek) tilos lenne a Korán olvasása. Hiszen a szavai:

«لَا تَقْرَأُ الْحَائِضُ وَلَا الْحُبُّ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ».

"Sem a menstruáló nő, sem a dzsunub (nagyobb tisztátalanság) állapotában lévő személy ne olvassa

¹ Lásd: Szahf al-Bukhári: a Kitáb al-Hayd című fejezetben; "A menstruáló nő elvégzi az összes zarándoklati szertartást, kivéve a Tawáfot a Ház körül" című alfejezetben, és a Fath al-Bári (1/ 407-408).

² Fathu-l-Bári (1/ 408).

³ Al-Awszat (2/223).

⁴ Al-Madzsmú' (2/356).

⁵ Fathu-l-Bári (1/ 408).

⁶ Al-Bukhári közölte, rövidített láncolattal: a Kitáb al-Hayd című fejezetben, a "A menstruáló nő elvégzi az összes szertartást, kivéve a Ház körüli Kórjáratot" című alfejezetben, a (305)-ös számú hadíth előtt.

a Korán!"¹ Gyenge hadíth, a hagyománytudósok egyetértésével².

A nők a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) korában is menstruáltak, és ha a recitálás tiltott lett volna a számukra, ahogyan az ima tiltott, ez olyan eset lett volna, amiről a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudósított volna és hírt adott volna a Népének, és az Igazhívők Anyjai is tudtak volna erről és így azt minden bizonynyal továbbították volna az embereknek. És mivel senki sem továbbított a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre vonatkozó tiltást, így nem megengedett azt tilalmasnak nyilvánítani - tudva azt, hogy ő nem tiltotta meg. Ha pedig nem tiltotta és tudva, hogy a menstruáció ugyanúgy ismert és elterjedt volt az ő idejében is - ebből világosan tudható, hogy nem tiltott."³ Idézet vége.

Miután megismertük a tudósok között fennálló nézeteltéréseket, az mondható el: jobb ha a menstruáló nő nem recitálja a Korán-t, nyelvével

¹ At-Tirmidhi jegyezte le a Tahára Fejezetei részben; alfejezet: mindaz, ami a dzsunub állapotában lévő személyről és a menstruáló nőről szól, hogy nem olvassák a Koránt, (131) szám alatt.

² Lásd: At-Tirmidhi Al-'Ilal (A rejtett hibák) című munkáját (69. oldal, az ő elrendezése), al-Bayhaqi Asz-Szunan al-Kubrá című munkáját (1/309), Ibn 'Abd al-Haqq: Al-Ahkám as-Sar'iyya (A törvényes rendelkezések) című munkáját (1/504), és az-Zayla'i Naszb ar-Ráya (A zászló felállítása) című munkáját (1/195).

³ Madzsmú' al-Fatáwá (26/ 191).

fennhangon kiejtve; csupán abban az esetben ha ez elkerülhetetlen; mint például: ha tanár és a diákjainak kell oktatnia ezt, vagy a vizsga esetében, ekkor a vizsgálzó tanulónak recitálnia kell, hogy megvizsgálhassák tudását.

A második: a Böjt. Tilos a menstruáló nő számára a kötelező vagy az önkéntes böjtölés - és nem is érvényes cselekedet az részéről. Ám előíratott a számára az elmulasztott kötelező bepótlása, Aisha (Allah legyen elégedett vele) szavai alapján:

"كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ - تَعْنِي: الْحَيْضَ - فَتُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا تُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ".

"Ez - azaz a menstruáció - szokás szerint elért bennünket; és arra kaptunk parancsot, hogy pótoljuk az elmulasztott böjtöt, de nem kaptunk parancsot az ima pótlására." Muttafaq 'alayhi. (Mindkét saykh, al-Bukhári és Muszlim egyetértett a hitelességében és közölték).¹

Ha egy nő menstruálni kezd miközben böjtöl - a böjtje érvénytelenné válik, még abban az esetben is ha nagyon rövid idővel a naplemente előtt történik is. Ha ez a kötelezően előírt böjt volt - azt később pótolnia kell. Ám ha (csupán) érzi, hogy a

¹ Al-Bukhári közölte, a Kitáb al-Hayd című fejezetben, az A menstruáló nő nem pótolja az imát című alfejezetben, (321) szám alatt. És Muszlim, a Kitáb al-Hayd című fejezetben, a Böjt pótlása kötelező a menstruáló nőnek, az imáé nem című alfejezetben, (335) szám alatt. A szövegezés Muszlimé.

menstruációs állapotba fog átlépni a nap lenyugvása előtt, ám nem jött ki a vér csupán napnyugta után - ebben az esetben a böjtje teljes és a leghitelesebb álláspont szerint nem érvényteleníti azt semmi. Mivel a még a test belsejében lévő vér esetében nincs törvényi előírás.

Továbbá: midőn a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megkérdezték: egy nőről, aki álmában olyat látott, mint, amilyet a férfi álmodik (nemivágyas álom); kell-e neki ghusl-t végeznie?

قال: «نَعَمْ إِذَا هِيَ رَأَتْ الْمَاءَ».

Azt mondta: "Igen! ha ő (a nő) váladékot látott."¹. Tehát: a vallásjogi szabályozás a váladék megpillantásához kapcsolódik, nem a test érzéséhez (mintha belül valami mozogna, folya); ehhez hasonló a menstruáció, annak szabályozásait csak abban az esetben kell alkalmazni, hogy ha a vérzés a testen kívül megpillantható, nem a test belső érzésére alapozva.

Midőn a hajnalhasadás elérkezik és a nő még menstruál, annak a napnak a böjtje nem érvényes részéről, még akkor sem ha a hajnalhasadás után egy nagyon rövid idővel - megtisztul.

¹ Al-Bukhári: Kitáb al-'ilm, A szemérmesség a tudásban című alfejezet, (130). És Muszlim: Kitáb al-Hayd, A nő számára a teljes mosakodás kötelező... című alfejezet, (313).

Ha a nő megtisztul, nagyon rövid idővel a hajnalhasadás előtt, majd böjtöl - a böjtje érvényes, még akkor is ha nem végzett nagyobb tisztálkodást, csupán majd a hajnalhasadás után. Hasonlatosan a nagyobb tisztátalanság állapotában lévő személyhez, akinek szándékában áll a böjt, ám dzsunub állapotban van, és nem végez nagyobb tisztálkodást csupán a hajnalhasadás után - a böjtje érvényes, Aisha (Allah legyen elégedett vele) hagyománya alapján, midőn mondta:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جَمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ ثُمَّ يَصُومُ فِي رَمَضَانَ."

"A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) dzsunub állapotban ébredt fel, nemi élet után, nem álmában látott érzéki álm után, majd böjtölte Ramadán böjtjét." Muttafaq 'alayhi. (Mindkét saykh, al-Bukhári és Muszlim egyetértett a hitelességében és közölték).¹

A harmadik szabályozás: A Ház körül végzett at-Tawáf (Körjárat): tilos a (menstruáló nő) számára a Ház (Ka'ba) Körjárata - akár a kötelező, akár az önkéntesen végzettről legyen is szó. Ez nem

¹ Al-Bukhári közölte: a Böjt Könyve című fejezetben, a Böjtőlő tisztálkodása című alfejezetben, (1931) szám alatt. És Muszlim: a Böjt Könyve című fejezetben, az Annak a böjtjének érvényessége, akire úgy köszönt rá a hajnal, hogy ő nagyobb tisztátalanság állapotában van című alfejezetben, (1109) szám alatt.

érvényes tett részéről, Ami a többi cselekedetet illeti, mint a szay a Szafa és a Marwa között, vagy az állás Arafa-n, az éjszaka Muzdalifa-ban és Miná-ban történő eltöltése, (a sátán) megkövezése és az ehhez hasonló Zarándoklati szertatások, vagy az Umra - ezek nem tilosak a menstruáló nő számára. Alapozva, mindezt, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavaira, amelyeket Aisha-hoz intézett, aki éppen menstruált:

«افْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَلَّا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي».

"Tedd azt, amit a többi zarándok is tesz, ám ne végezd el a Körjáratot a Ház körül míg meg nem tisztulsz!"¹.

Erre alapozva, ha a nő a körjáratot végzi és tiszta állapotban van, majd közvetlenül a körjárat elvégzése után megjön a vérzése, vagy az as-sza^cy alatt - ezzel nincs semmi baj (elfogadható).

A negyedik rendelkezés: A Búcsú Körjárat elvégzésének kötelessége leesik róla, ha: a nő elvégezte a Zarándoklat szertartásait, vagy a Umra-ét, majd bekövetkezett a havibaja, mielőtt még hazájába visszatért volna, és a vérzése tart

¹ Al-Bukhári közölte, a Kitáb al-Hayd című fejezetben, a A menstruáló nő elvégzi az összes szertartást, kivéve a Ház körüli körjáratot című alfejezetben, (305) szám alatt; és Muszlim a Zarándoklat című fejezetben, az Ihrám formáinak bemutatása című alfejezetben, (1211) szám alatt.

elutazásáig, ebben az esetben a Búcsú Körjárat nélkül utazhat haza, Ibn Abbász (Allah legyen elégedett kettejükkel) hagyománya alapján, aki mondta:

"أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِّفَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَائِضِ."

"Az emberek arra kaptak parancsot, hogy az utolsó dolguk a Búcsú Körjárat legyen a Ház körül; ám ez alól a menstruáló nő kivételt képez és könnyítésben és felmentésben részesül." Muttafaq 'alayhi. (Mindkét saykh, al-Bukhári és Muszlim egyetértett a hitelességében és közölték).¹.

Nem ajánlott a menstruáló nő számára, hogy búcsúzaskor a Harám Mecset ajtajához menjen és ott fohászkodjon; hiszen erről semmi sem maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) - az istenszolgálati cselekedetek pedig csupán arra épülhetnek. A Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az ellenkezője maradt fenn; Szafiyya (Allah legyen elégedett vele) történetében, ő menstruált a Tawáf al-Ifáda után; és ekkor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta neki:

«فَلْتَنْفِرِ إِذْنٌ».

¹ Al-Bukhári közölte, a Zarándoklat című fejezetben, a Búcsú Körjárat című alfejezetben, (1755) szám alatt. És Muszlim a Zarándoklat című fejezetben, a Búcsú Körjárat kötelező volta és elhagyása a menstruáló nő számára című alfejezetben, (1328) szám alatt.

„Ebben az esetben, menjen így el!” Muttafaq 'alayhi. (Mindkét saykh, al-Bukhári és Muszlim egyetértett a hitelességében és közölték).¹

Tehát nem parancsolta meg a megjelenést a Mecset kapujában; ha az lett volna a törvényileg elrendelt, megmutatta és megmagyarázta volna. Ám a Körjárat, ami a Zarándoklathoz és a Umra-hoz szükséges - annak kötelessége nem múlik el a menstruáló nőről, ha megtisztul a körjáratot el kell végeznie.

Az ötödik szabályozás: A mecsetben tartózkodás. A menstruáló nő számára tilos a mecsetben maradni, sőt még az Ünnep imahelye is tiltott a számára, nem maradhat ott, Umm 'Aṭiyya (Allah legyen elégedett vele) hagyományára alapozva: miszerint ő hallotta a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint azt mondja:

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَدَوَاتُ الْحُدُورِ وَالْحَيْضُ».

"A már érett (még érintetlen) lányok, az elkendőzött nők és a menstruáló asszonyok menjenek." És abban olvasható:

«يَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمَصَلَّى».

"A menstruáló nők kerüljék el az imahelyeket!"

¹ Al-Bukhári közölte, a Zarándoklat című fejezetben, Ha a nő menstruálni kezd, miután elvégezte az Ifáda körjáratot című alfejezetben, (1757) szám alatt; és Muszlim a Zarándoklat című fejezetben, A Búcsú Körjárat kötelező volta című alfejezetben, (1211) szám alatt.

Muttafaq 'alayhi. (Mindkét saykh, al-Bukhári és Muszlim egyetértett a hitelességében és közölték).¹

A hatodik szabályozás: a nemi élet: tilos a férje számára nemi életet élni a menstruáló nővel, és a nő számára is tilos ezt lehetővé tenni; a Magasztos Szava alapján:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ...﴾

{És kérdezni fognak téged a menstruációról. Mondd: Ártalmas csapás az! Így tartsátok magatokat távol a menstruáló asszonyoktól, és ne közeledjete hozzájuk, amíg meg nem tisztulnak!...} [A Tehén:222; Q 2:222]. A Korán versben a "mahíd" szó szerepel, ez a menstruációra (hayd) utal, a menstruáció időtartamára és helyére, ami a női nemi szerv. És a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavaira támaszkodva:

«اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا التَّكَاحَ».

"Tehettek bármit, kivéve a közösülés." Azaz: a

¹ Al-Bukhári közölte: a Kitáb al-Hayd című fejezetben, a "A menstruáló nők jelenléte a Két Ünnepen és a muszlimok fohászain, és az imahelytől való távolmaradásuk" című alfejezetben, a (324) szám alatt. És Muszlim: a Kitáb Szalát al-Idayn című fejezetben, alfejezet: Annak megemlítése, hogy megengedett a nőknek kimenni a Két Ünnepen az imahelyre és részt venni a beszéden, a férfiaktól elkülönülve, (890) szám alatt.

közösülés. Muszlim közölte (49) szám alatt;¹ Továbbá: a muszlimok között közmegegyezés uralkodik arról, hogy: tilos a menstruáló nő nemi szervébe való behatolás.

Nem megengedett tehát egy férfi számára sem, aki hisz Allahban, az Utolsó Napban, hogy erre az elvetendő cselekedetre szánja rá magát - amelynek tilalma a Magasztos Allah Könyvében, az Ő Küldöttének Szunna-jában, és a muszlimok közmegegyezésében található. Aki még is így tenne - az szembeszegülne Allahhal és az Ő Küldöttével, és nem a hívők útját követné. Az al-Madzsmú' Sarhu-l-Muhaddab-ban mondta (2. köt. 374.o.): as-Sáfi'i (Allah könyörüljön rajta) mondta: "Aki ilyet tesz - az főbenjáró nagy bűnt követ el." A mi (vallásjogi) társaink és mások is mondták: "Aki megengedettnek tekinti a menstruáló nővel való közösülést az a hitetlenség bélyegét veszi magára." Ezek an-Nawawi szavai.

Ám megengedett neki (a férfinak) - Allahnak legyen hála - hogy olyat tehessen, ami könnyítheti a vágyát, anélkül, hogy közösülne vele; mint például a csók, az ölelés és intim közelség a nemi szerv kizárásával. Ám a legajánlottabb, hogy közvetlenül ne érintse a köldök és a térd közötti részt - csak ha

¹ Muszlim közölte, a Menstruáció című fejezetben; a "A menstruáló nő férje fejének megmosásának megengedettsége" című alfejezetben, (302) szám alatt.

van köztük valami védelmezőn eltakaró alkalmatosság. Aisha (Allah legyen elégedett vele) szavai alapján:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنِي فَأَتَرُّ فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ."

"A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt parancsolta meg nekem, hogy a derekam körül viseljek leplet és ő így közeledett hozzám intim módon - én ekkor menstruáltam." Muttafaq 'alayhi. (Mindkét saykh, al-Bukhári és Muszlim egyetértett a hitelességében és közölték).¹

Mivel ha a menstruáció idején válnának el, a nő nem kezdheti el a várakozási időt, mivel az a menstruációs periódus, amelyben elvált nem számít bele a várakozási időbe. Ha elvált megtisztult állapotban, nemi életet követően, nem kezdheti el az ismert várakozási időt, mivel nem tudható, hogy terhes lett-e a nő az említett közösülést követően. Így a terhesség dönthet, vagy ha nem lett terhes, akkor a menstruációt kell számításba venni; ha nem tudható teljes bizonyossággal milyen várakozási időt kell figyelembe venni, így tilos a férj számára a válás míg a dolog világossá és egyértelművé nem válik.

¹ Al-Bukhári közölte, a Kitáb al-Hayd című fejezetben; A menstruáló nőhöz való közeledés című alfejezetben, (301) szám alatt. És Muszlim, a Kitáb al-Hayd című fejezetben; A menstruáló nőhöz való közeledés a derekat takaró ruha felett című alfejezetben, (293) szám alatt.

A hetedik szabályozás: a válás: a férj számára tilos elválni a menstruáló nőtől a menstruációja idején; a Magasztos Szava alapján:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...﴾

{Ó, Próféta! Ha elváltok az asszonyoktól, akkor úgy váljatok el, hogy a várakozási időt tartsátok be!...} [A Válás:1; Q 65:1]. Azaz: abban az esetben ha ismert várakozási idővel szembesülnek a válás idején; ez pedig csak akkor lehet, ha terhesen vált el a nőtől vagy megtisztult állapotban, nemi élet nélkül.

A menstruáló nőtől való válás, a menstruációja idején, tilos a korábban említett vers értelmében, Illetve a két Szahíh-ban és más munkákban is olvasható hagyomány Ibn 'Umar-tól: "Ő elvált a feleségétől, aki menstruált. 'Umar tudatta ezt a Prófétával (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget). Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) haragos lett emiatt és azt mondta:

«مَرْءٌ فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهُرَ، ثُمَّ تَحِيضَ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ، وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمْسَ، فَتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ».

"Parancsolt meg neki, hogy vegye vissza és tartsa őt magánál egészen addig, amíg meg nem tisztul, majd míg újra menstruál és újból megtisztul.

Azután, ha akarja, megtarthatja, vagy ha akarja elválhat tőle - ám anélkül, hogy érinti. Ez az a várakozási idő, amelyet a Magasztos Allah előírt, és amely szerint a válásnak történnie kell."¹

Ha a férfi elválna a feleségétől, aki éppen menstruál, akkor ő bűnös; a feladata bűnbánatot bemutatni a Magasztos Allahnak. Az asszonyt pedig vissza kell fogadnia a gondozásába és védelmébe, hogy a vallásjogi törvény szerinti szabályozás alapján válhasson el tőle; megfelelően Allah és az Ő Küldötte parancsának. Hagyja őt, visszavétele után, egészen addig amíg megtisztul attól a menstruációtól, amelyben elvált tőle; majd ismét megvárja a következő menstruációt; majd ha ezt követően megtisztul, ha akarja, magánál tarthatja; vagy ha akarja, elválhat tőle, mielőtt még nemi életet élne vele.

Három eset kivételt képez a menstruáció ideje alatti válás tilalmát illetően:

Az első: Ha a válás még azelőtt megtörténik, hogy egyedül töltött volna időt az asszonnyal, vagy mielőtt még megérintette volna, ez esetben nem okoz problémát ha elválík tőle - miközben ő

¹ Al-Bukhári közölte a Válás című fejezetben, (5251) szám alatt. És Muszlim a Válás című fejezetben; A menstruáló nőtől való válás tilalma a beleegyezése nélkül; és hogy ha ezt megszegi, a válás érvénybe lép, és parancsot kap a visszavételére című alfejezetben, (1471) szám alatt; Ibn Umar (Allah legyen elégedett kettejükkel) által továbbadott hagyomány értelmében.

menstruál. Hiszen ekkor nincs a nő számára előírt várakozási idő és ez a tőle történő válás nem mond ellent a Magasztos Szavának:

﴿...فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...﴾

{... akkor úgy váljatok el, hogy a várakozási időt tartsátok be!...} [A Válás:1; Q 65:1].

A második: ha a menstruáció a terhesség alatt jelentkezik; ennek magyarázatáról és okáról a fentiekben már szó volt.

A harmadik: ha a válás valamilyen kompenzáció alapján történik; ekkor nincs probléma azzal ha elválík az asszonytól, aki menstruál.

Például: ha a házastársak között vita van, rossz a kapcsolatuk, a férj kártérítést kaphat azért, hogy elváljon tőle; ez megengedett, még akkor is ha menstruál; Ibn 'AbbÁSZ (Allah legyen elégedett kettejükkel) hagyománya alapján: ThÁbit bin Qays bin Sammász felesége eljött a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és mondta: Ó, Allah Küldötte! Én nem kárhoztatom őt (a férjet) sem erkölcsi, viselkedési okok miatt, sem vallásossága miatt, ám tartok a hálátlanság elkövetésétől az Iszlámban. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«أَتُرَدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟»

"Visszaadnád neki a kertjét?" Azt felelte: igen!

Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) erre azt mondta:

«اقْبَلِ الْحَدِيثَةَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً».

"Fogadd el a kertet és válj el egyszeri válással tőle!" Al-Bukhári jegyezte le.¹

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) nem kérdezte meg menstruál-e vagy megtisztult állapotban van-e. Így ez a válás megváltás a nőtől önmagának, így szükség esetén ez megengedhető.

Az al-Mughni-ban mondta: megindokolva, a menstruáció idején történő olyan válást, amelyben a nő kompenzációt fizet. (7. köt. 52.o.) "Mivel a válás akadályozása menstruáció esetén, káros és ártalmas a hozzákapcsolódó hosszadalmas várakozási idő miatt. A khul' típusú válás megszünteti azt az ártalmat amit tapasztal - rossz kapcsolat, káros együttélés azzal, akit nem kedvel és esetleg haragot táplál iránta. Ez károsabb lenne, mint a hosszú várakozási idő. Így megengedett, hogy a kettő közül a rosszabbat hárítsa el a kevésbé rosszal szemben; Ezért nem kérdezte a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az ilyen típusú válást kérő asszonyt az állapotáról."

¹ Al-Bukhári közölte a Válás című fejezetben, a Khul' és a válás módja című alfejezetben, (5273) szám alatt, Ibn Abbász (Allah legyen elégedett kettejükkel) által továbbadott hagyomány értelmében.

Idézet vége.

Ami a házasság megkötésének szerződését illeti egy asszony esetében, aki éppen menstruál - ebben nincs semmi kivetni való; mivel az alapelv az, hogy ez megengedett; és nincs bizonyíték ennek akadályozására. Hogy a férj bemehet-e hozzá, midőn ő menstruál - az további vizsgálatot érdemel. Ha ő (a férj) megbízható azon kérdésben, hogy nem létesít szexuális kapcsolatot, akkor nincs akadály; ha ez nincs így, akkor nem mehet be hozzá egészen addig, amíg meg nem tisztul - félve attól, hogy valami tilalmasat fog elkövetni.

A nyolcadik szabályozás: a válási várakozási idő számítás általa - azaz a menstruáció által: ha a férfi elválik a feleségétől azután, hogy nemi életet élt vele, vagy egyedül maradtak kettesben - a nő számára kötelezővé válik három teljes menstruációs ciklus figyelembe vétele - ha olyan korú asszony, aki menstruál és nem volt terhes; a Magasztos Szavai alapján:

{وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ...}

{Az elvált asszonyoknak három hónapi tisztulást kell magukban kivárniuk...}. [A Tehén: 228; Q 2:228]. Azaz: három menstruációt. Ha terhes akkor a várakozási ideje a terhessége végéig tart - akár hosszú vagy rövidebb ideig tart is ez; a Magasztos Szavai alapján:

{...وَأُولَٰئِ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...}

{... Azok, akik terhesek, az ő várakozási idejük addig tart, míg világra nem hozzák terhüket...} [A Válás:4; Q 65:4]. Ha nem tartozik a menstruáló nők közé, mint a fiataikorú, akinél még nem kezdődött el a menstruáció, vagy az olyan nő, aki idős kora miatt már nem menstruál, vagy valami orvosi beavatkozás miatt, vagy ha eltávolították a méhét, vagy ehhez hasonló okok miatt, és így már nem fog menstruálni többé - annak várakozási ideje: három hónap; a Magasztos Szavai alapján:

{وَاللَّائِي يَئْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ...}

{És [az asszonyaitok közül azok], akik már reményüket vesztették a havi menstruációt illetően, ha kétségeitek vannak, úgy várakozási idejük három hónap. Ugyanígy azoknak is, akiknek még nem volt havi vérzésük...} [A Válás:4; Q 65:4]. Ha a menstruáló nők közé tartozik, ám a menstruációja egy jól ismert ok miatt megszakad, akár betegség, vagy szoptatás miatt, akkor marad a várakozási időben - bármilyen hosszán tartson is - míg vissza nem tér a normális menstruációja és az alapján fog tudni számolni; ha a kiváltó ok megszűnik, ám a menstruációja még sem tér vissza; azaz ha meggyógyult az esetleges betegségből,

befejezte a szoptatást, ám nincs havi vérzése, akkor ő egy teljes évig tartó várakozási időt számol - kezdve a kiváltó ok megszűnésének időpontjától; ez a helyes alapállás, amely a vallási alapelvekre támaszkodik. Hiszen, ha megszűnt az ok és nem tér vissza a menstruáció, akkor ő olyanná válik, mint akinek megszakadt a menstruációja - ismeretlen okból. Ha pedig ismeretlen okból szakad meg a menstruációja, akkor ő egy teljes évig tartó várakozási időt fog teljesíteni - kilenc hónap, mint az átlagos terhesség hossza és három hónap, ami a várakozási idő.

Ám ha a válás a házassági szerződés megkötése után történik, ám az intim együttlét vagy a kettesben egyedül maradás előtt - ebben az esetben nincs várakozási idő; sem menstruáció alapján, sem másként; a Magasztos Szavai alapján:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا...﴾

{Ó, ti, hívők! Ha hívő nőt vesztek feleségül, majd elváltok tőlük még azelőtt, hogy érintettétek volna őket, úgy velük szemben nem kell nektek várakozási időt számítanotok...} [A Pártok: 49; Q 33:49].

A kilencedik szabályozás: az ítélet a méh ürességéről, azaz a mentessége a terhességtől; erre pedig mindig szükség van, ha a női méh ürességéről

kell dönteni. Itt van egy-két alpont:

Ezek közül való: ha meghal egy személy egy nő családjában, akitől az embrió örökölhét, miközben a nőnek van férje, a férj nem közösmülhet vele addig, amíg nem menstruál vagy világossá nem válik terhessége. Ha egyértelmű lesz terhessége akkor döntés születik a örökléséről (a születendő gyermek) az alapján, hogy ő már megvolt az örökhagyó halálakor. Ha pedig menstruál, akkor a döntés törli az öröklést mert a döntés a méh, menstruáció általi, ürességéről szól.

A tizedik szabályozás: a ghuszl (a nagyobb tisztálkodás) kötelező volta. Előíratott a menstruáló nő számára, ha megtisztul a vérzéstől, a teljes testet érintő nagy tisztálkodást kell végeznie, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavainak megfelelően - amelyeket Fatima bint Abi Hubays-nak mondott :

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ فَدَعِيَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَذْبَرَتْ فَأَغْتَسَلِي وَصَلِّي».

"Ha elérkezik a menstruáció, hagyd abba az imádkozást, ha pedig elmúlt, végezz ghuszl-t és imádkozz!" Al-Bukhári jegyezte le (53) szám alatt.¹

A legkisebb kötelező mennyiség a ghuszl-

¹ Al-Bukhári közölte a Kitáb al-Hayd című fejezetben, az A menstruáció kezdete és vége című alfejezetben (320) szám alatt; és Muszlim a Kitáb al-Hayd című fejezetben, a Musztháda nő guszlja és imája című alfejezetben (333) szám alatt; Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

esetében, hogy a víz a test minden részét elérje, sőt még le egészen a fejbőrig, a haj tövéig. Ám a legjobb, ha úgy végzik, amint az a hagyományban olvasható a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), midőn Aszmá bint Sakl megkérdezte a menstruáló nő megtisztulásakor végzendő ghuszl-ról. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَبِسِدْرَتِهَا فَتَطَهَّرُ فَيُحَسِّنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَذْلُكُهُ ذَلِكَ شَدِيدًا، حَتَّى تَبْلُغَ شُؤُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةً مُمَسَّكَةً -أَي: قِطْعَةً قُمَاشٍ فِيهَا مِسْكٌ- فَتَطَهَّرُ بِهَا».

"Az egyikőtök vizet vesz és lótuszleveleket és megtisztálkodik velük, nagyon alaposan végezve el a tisztálkodást. Majd a fejére önt vizet és alaposan átdörzsöli, hogy a hajszálok tövéig érjen. Majd ismét vizet önt magára. Majd fog egy szövetdarabot, amelyen mósusz van és azzal is megtisztálkodik." Aszma azt mondta: Hogyan tisztálkodhat meg azzal? Ő azt válaszolta:

«سُبْحَانَ اللَّهِ!»

"SzubhánAllah!" (Magasztaltassék Allah!). Aisha azt mondta neki: „Követed a vér nyomát.” Muszlim jegyezte le.¹

¹ Al-Bukhári közölte a Kitábu-l-hayd Könyve című fejezetben, a Menstruáló nő mosakodása című alfejezetben, (315) szám alatt; és Muszlim a Kitábu-l-hayd Könyve című fejezetben, a Menstruáció után mosakodó nő számára

Nem kell a fején lévő hajfonatot kibontania, csupán akkor ha annyira szorosan vannak összefonva, hogy attól lehet tartani, hogy a víz nem ér le a haj tövéig; támaszkodva, a Muszlim (imám) Szahíh-jában található, Umm Szalama (Allah legyen elégedett vele) által közölt hagyományra, miszerint ő megkérdezte a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) így szólva: Én olyan nő vagyok, akinek a haja erős fonatokban van, szétbontsam-e azért, hogy a nagyobb tisztátalanságtól megszabadító ghuszl-t el tudjam végezni? Vagy egy másik verzió szerint: a menstruációtól és a nagyobb tisztátalanságtól? Ő azt válaszolta:

«لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتَجِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَيَّاتٍ ثُمَّ تُغِيضِينَ عَلَيْكِ الْمَاءَ فَتَظْهَرِينَ».

"Nem kell! Elégséges ha három bőséges maréknyi vizet öntesz a fejedre, majd vizet öntesz magadra és megtisztálkodszt."¹

Ha a menstruáló nő megtisztul az ima ideje alatt, sietve ghuszl-t kell végeznie, hogy még időben elérje az imát és elvégezhesse azt. Ha úton van és

ajánlatos pézsmával illatosított vattadarabot használni a vérzés helyén című alfejezetben, (332) szám alatt; Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

¹ Muszlim közölte, a Kitábu-l-hayd Könyve című fejezetben, az "A guszl végző nő hajfonatainak szabálya" című alfejezetben, (330) szám alatt, az Umm Szalama (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján.

nincs nála víz, vagy ha van is, ám fél azt felhasználni (a szomjúság miatt), vagy beteg és a vízzel kárt okozna, akkor tayammum-ot (száraz, tiszta porral, homokkal való tisztálkodás) is végezhet a ghuszl helyett - egészen addig tehet így, amíg az akadályozó tényező fennáll, majd a szokott módon végzi a ghuszl-t.

Néhány nő megtisztult (a vérzéstől) az ima ideje alatt, ám egy későbbi időpontra halasztották a ghuszl-t, mondván: nem lehetséges a számunkra tökéletesen elvégezni a ghuszl-t ebben az időben. Ám ez nem lehet érv és nem lehet mentség; hiszen a ghuszl-ból a minimálisan kötelező mennyiséget kell elvégezniük, és már végezhetik is az imát a kellő és előírt időben. Majd amikor több idejük lesz teljes és tökéletes ghuszl-t végezhetnek.

Az ötödik fejezet: az isztiháda és annak előírásai és szabályozásai

Az isztiháda: folyamatos vérzés a nő esetében, ami nem szűnik meg szinte soha, vagy csupán nagyon rövid időre - egy vagy két napra - egy hónapban.

Példa az első esetre, amelyben szinte soha nem szűnik meg, az ami al-Bukhári Szahíh-jában olvasható Aisha-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: "Fatima bint Abi Hubays mondta Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök

üdvösséget):

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَا أَطْهُرُ."

"Ó, Allah Küldötte! Én, bizony, nem tisztulok meg." Egy másik verzióban:

"أَسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهُرُ."

"Én az al-isztiháda-tól szenvedek és nem tisztulok meg."¹

Példa a második esetre, amikor a vérzés egy nagyon rövid időre megszűnik: Hamna bint Dzsahs hagyománya, miszerint ő elment a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és mondta:

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَتَحَاضُ حَيْضَةً كَثِيرَةً شَدِيدَةً."

"Ó, Allah Küldötte: Engem az isztiháda gyötör, sok és erős vérzésem van." [A hagyomány... Ahmad, Abú Dáwúd és at-Tirmidi jegyezték le², aki hitelesnek nyilvánította; és közölte, hogy Ahmad

¹ Al-Bukhári közölte a Wudu tisztálkodás Könyve című fejezetben, a Vér lemosása című alfejezetben (228) szám alatt; és Muszlim a Kitábu-l-hayd Könyve című fejezetben, a Nem-menstruációs vérzéstől szenvedő nő, annak ghuszlja és imája című alfejezetben (333) szám alatt; Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

² Ahmad közölte (6/349), és Abú Dáwúd: a Tisztaság című fejezetben, az Aki azt mondta, hogy a menstruáció kezdetekor el kell hagyni az imát című alfejezetben, (287) szám alatt, és at-Tirmidhi: a Tisztaság Fejezetei részben, A rendellenes és rendszertelen vérzéstől szenvedő nőről, aki egy ghuszl-lal vonja össze a két imát című alfejezetben, (128) szám alatt, a Hamna bint Dzsahs (Allah legyen elégedett vele) által továbbított hagyomány alapján.

hitelesnek, al-Bukhári pedig jónak tartotta.¹

Az isztiháda esetei:

A musztaháda nőnek három esete lehetséges:

Az első eset: a nőnek van egy ismert normális menstruációja még az isztiháda előtt; ilyen esetben ez a korábbi ismert és normális menstruáció idejét számítja, ekkor a menstruáció szabályozásai vonatkoznak rá; ami ezen kívül történik az már isztiháda és rá ekkor már a musztaháda nő szabályozásai vonatkoznak.

Például: egy nő, aki a havi vérzését minden hónap első hat napján tapasztalta, majd isztiháda-t kezd tapasztalni és folyamatos vérzést; így a menstruációs periódusa a hónap első hat napja, az afölötti napok már isztiháda-nak számítanak, Aisha (Allah legyen elégedett vele) hagyománya alapján, miszerint Fatima bint Abi Hubays mondta: Ó, Allah Küldötte! Én az isztiháda-tól szenvedek és nem tudok megtisztulni. Vajon abbahagyjam az imádkozást? Mondta:

«لَا، إِنَّ ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدَرُ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا
ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي.»

"Ne! Ez egy érből származó vér; ám tartózkodj az imától annyi napig, amennyi ideig normálisan

¹ Szunan at-Tirmidhi: A Tahára fejezetei, Az isztihádában szenvedő nő imáinak összevonása egyetlen teljes mosakodással című alfejezet, a (128)-as számú hagyományt követően.

tart a havibajod, majd végezz ghuszl-t és imádkozz!" Al-Bukhári jegyezte le¹.

Muszlim Szahíh-jában is olvasható: a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta Umm Habíba bint Dzsahs-nak:

«مَكْنِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحِيضُكِ حَيْضُكَ ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي».

"Hagyd abba az imádkozást azokon a napokon amikor a menstruációd visszatart, majd végezz ghuszl-t és újból imádkozhatsz!"².

Erre alapozva, a musztaháda, abbahagyja az imádkozást annyi időre, amíg az ismert normális menstruációja tart, majd ghuszl-t végez és imádkozhat és nem veszi figyelembe már akkor a vérzést.

A második eset: nincs neki rendes, normális jól megtapasztalt menstruációja az isztiháda előtt, így az isztiháda folyamatos az esetében - azóta, hogy életében először megtapasztalta a vérzést. Ebben az esetben a nőnek a vér különböző típusaira kell figyelnie. A menstruációja akkor van ha a vérzés sötét vagy sűrű vagy egy jellegzetes szaga van -

¹ Al-Bukhári jegyezte le a Menstruáció Könyve című fejezetben, az A menstruáció, és a nők szavahihetősége a menstruációról és a terhességről, a lehetséges menstruációval kapcsolatban című alfejezetben (325) szám alatt; Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

² Muszlim közölte, a Menstruáció Könyve című fejezetben; a Musztaháda nő, annak ghuszlja és imája című alfejezetben, (334) szám alatt, Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

ekkor a menstruáció szabályai vonatkoznak rá. Ami ezen kívül van, az már isztiháda és az isztiháda előírásai vonatkoznak rá.

Például: a nő vérzést tapasztal azóta, hogy elkezdődött nála a vérzés (az életében), ez a vérzés folyamatos; ám tíz napig feketén sötét, a hónap többi napján vörös; vagy tíz napig sűrű, a hónap többi napján kevésbé; vagy tíz napig a menstruációs vérzés szagát tapasztalja, a hónap többi napján nincs szaga. A menstruációja: a feketén sötét az első példában, a sűrű a második példában, és az erős szagú a harmadik példában; az ezeken felüli napok isztiháda-nak tekintendők; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai alapján, amint mondta: Fatima bint Abi Hubays-nak:

«إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يُعْرَفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي، فَإِنَّمَا هُوَ عِرْقٌ».

"Ha ez menstruációs vérzés- az feketén sötét és jól felismerhető; ha az ilyen, akkor hagyd abba az imádkozást, ha pedig másként van (nem ez a helyzet) akkor tisztálkodj meg és imádkozz; bizony ez egy érből fakad." [Abu Dáwúd és an-Naszá'i jegyezték le, Ibn Hibbán és al-Hákim hitelesnek

tartották.]]¹.

Ezt a hagyományt, jóllehet a láncolatát (szanad) és a szövegét (matn) illetően vita van a tudósok között, a tudósok (Allah könyörüljön rajtuk) mégis felhasználják és inkább alkalmas ez, mint az adott nőt a nők többségének ciklusának követésére szorítani.

A harmadik eset: ha nincs neki normális, megszokott és jól ismerten ismétlődő menstruációs ciklusa és módja sincs a pontos megkülönböztetésre, mivel az al-isztiháda folyamatosan tart azóta, hogy először vérzést látott, illetve a vérzése is mindig hasonló formájú, vagy különböző minőségű - de az még úgy sem lehet menstruációs vérzés, ez a nő a többi nő általános ciklusa alapján kell, hogy eljárjon; azaz a menstruációja hat vagy hét nap minden hónapban, ez legyen így attól kezdve, hogy először meglátja a vérzést - ami pedig ezen felül van az isztiháda.

Például: ha az első alkalom, amikor vért lát az a

¹ Abu Dáwúd közölte A Tahára című fejezetben, Annak a mondásáról, hogy a menstruáció kezdetekor el kell hagyni az imát című alfejezetben (286) szám alatt. És an-Naszá'i, A Tahára című fejezetben, Az isztiháda-ban szenvedő nőről, aki ismeri a menstruációs napjait, mielőtt a vérzés folyamatossá válna nála című alfejezetben (211) szám alatt. És Ibn Mádza, A Tisztaság és annak szunnái című fejezetben, Az isztiháda-ban szenvedő nőről, aki ismeri a menstruációs napjait, mielőtt a vérzés folyamatossá válna nála című alfejezetben (620) szám alatt. És Ibn Hibbán a Szahíh-jában (1348), és al-Hákím a Musztdrak-jában (618), Aisha (Allah legyen elégedett vele) hagyománya alapján.

hónap ötödik napjára esik, és így folytatódik változás nélkül - így nem lehet megkülönböztetni a menstruációs vérzést pl. szín alapján, vagy másként - akkor vérzési ciklusa minden hónapban hat vagy hét nap, ami a hónap ötödik napján kezdődik; Hamna bint Dzsahs (Allah legyen elégedett vele) hagyománya alapján, aki mondta: Ó, Allah Küldötte! Én az isztihádá-tól (a folyamatos vérzés) szenvedek, sok és erős vérzésem van. Hogyan vélekedsz erről? Megakadályoz engem az imádkozásban és a böjtölésben? A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«أَنْعَمْتُ لَكَ (أَصِفْ لَكَ اسْتِعْمَالَ) الْكُرْسُفَ (وَهُوَ الْقُطْنُ) تَصْعِيْنُهُ عَلَى الْفَرْجِ، فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ».

"Ajánlom neked a pamutszövet használatát, a nemi szervekre helyezve, az felszívja a vért." Mondta: az sokkal több annál. És erről mondta:

«إِنَّمَا هَذَا رُكُضَةٌ مِنْ رُكُضَاتِ الشَّيْطَانِ، فَتَحْيِضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةً فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، ثُمَّ اغْتَسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهُرْتَ وَاسْتَنْقَيْتِ فَصَلِّي أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ أَوْ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومِي».

"Ez bizony a Sátán egyik rúgása, tekintsd magad menstruálónak hat vagy hét napig Allah, a Magasztos tudása szerint. Majd végezz ghusl-t, és amikor úgy látod, hogy megtisztultál és teljesen

tiszta lettél, imádkozz huszonnégy vagy huszonhárom éjjelen és napon át, és böjtölj." [Ahmad, Abu Dáwúd és at-Tirmidhi jegyezték le, és hitelesnek minősítette¹; Ahmadtól pedig feljegyezték, hogy ő is hitelesnek minősítette, al-Bukhári-tól pedig, hogy jónak minősítette]².

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai: "hat vagy hét nap" nem a választás lehetőségére utalnak, ez inkább egyéni vélemény alkotás (ezekre alapozva), a nőnek figyelnie kell azokra (az asszonyokra), akiknek a helyzete a legközelebb áll az övéhez, a fizikai adottságokat, kort és rokonsági kapcsolatokat figyelembe véve. Meg kell figyelnie kinek a ciklusa közelebbi, hasonlóbb az ő vérzéséhez és ehhez hasonlókat (kell figyelembe vennie). Ha a leghasonlóbbnak és a legközelebbinek hatnapos menstruációs periódusa van, akkor ő is hat napot vesz figyelembe, ha viszont a leghasonlóbbnak és a legközelebbinek hét napos, akkor ő is hétnapos időszakot követ.

¹ Ahmad jegyezte le (6/439) szám alatt, és Abú Dáwúd a Tisztaság fejezetben, Arról, aki azt mondta, hogy a menstruáció kezdetekor el kell hagyni az imát című alfejezetben, (287) szám alatt, és at-Tirmidhi a Tisztaság Fejezetei részben, A rendellenes vérzéstől szenvedő nőről, aki egy ghuszl-lal vonja össze a két imát című alfejezetben, (128) szám alatt, a Hamna bint Dzshah által továbbított hagyomány alapján.

² Szunan at-Tirmidhi: A Tahára fejezetei, a "A musztahádáról, aki egyetlen guszl-lal vonja össze a két imát" című alfejezetben, a (128) számú hagyományt követően.

A musztaháda-hoz való hasonlóság esete:

Előfordulhat, hogy a nőnek hüvelyi vérzése lesz, bizonyos okok miatt, mint a méhét érintő orvosi beavatkozás és ehhez hasonló; ennek két fajtája lehetséges:

Az első fajta: ha tudott, hogy nem fog tudni menstruálni az orvosi beavatkozás után, mint például a méh teljes eltávolítása, vagy lezárása azon célból, hogy ne legyen vérzése - ilyen nőre nem alkalmazhatók az al-musztaháda szabályozásai; ellenben azok az előírások lesznek érvényesek, mint annak a nőnek az esete, aki sárgás, vagy feketén zavaros (vért lát) vagy nedvességet a megtisztulás után. Nem kell elhagynia az imádkozást, sem a böjtöt, a szexuális élet sem tilos vele; illetve nem előírt a ghuzl végzése ilyen vérzés esetén. Ima végzésekor, kötelező a vér lemosása és a nemi szervére valami szövet darabot kell helyeznie, hogy megakadályozza a vér kifolyását. Majd wudú'-t végez az ima előtt, ám csupán akkor végzi el a wudút, amikor már eljött az ima ideje; ha rendelkezésére áll kellő idő, mint például a napi öt kötelező ima esetén; minden más esetben az ima elvégzésének szándékakor, mint az önkéntesen végzett imák esetén.

A második fajta: nem lehet teljes bizonyossággal kizárni a menstruációs vérzést a beavatkozás után; ekkor a musztaháda előírásai vonatkoznak rá; erre

utalnak a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai Fatima bint Abi Hubays-nak:

«إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَاتْرُكِي الصَّلَاةَ».

"Ez bizony, érből, vénából származó vér, nem pedig menstruáció; ha elérkezik a menstruáció, hagyd abba az imát."¹.

Az ő szavai:

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ».

"ha elérkezik a menstruáció" Arra utal, hogy az al-musztaháda megítélése azokra vonatkozik, akik esetében lehetséges a menstruáció, kezdettel és véggel; akinek nincs lehetséges menstruációja, annak vérzése, érből származó vérzés minden esetben.

Az isztiháda vallásjogi előírásai:

A korábbiakban elmondottak alapján tudjuk melyik vérzés számít menstruációnak és melyik isztiháda-nak; ha az menstruációs vérzés, akkor a menstruáció előírásai vonatkoznak rá, ha pedig isztiháda, akkor az isztiháda előírásai a mérvadók.

A fentiekben már szó volt a menstruáció

¹ Al-Bukhári közölte a Wudú' tisztálkodás Könyve című fejezetben, a Vér lemosása című alfejezetben (228) szám alatt; és Muszlim a Kitábu-l-hayd Könyve című fejezetben, az Isztiháda állapotában lévő nő, annak mosakodása és imája című alfejezetben (333) szám alatt; Aisha (Allah legyen elégedett vele) által továbbadott hagyomány alapján.

legfontosabb előírásairól.

Az isztiháda előírásai olyanok, mint a megtisztult előírásai; nincs különbség a musztaháda és a megtisztult nők között; kivéve a következőket:

Az első: minden ima előtt kötelező a számára a wudú' (a kisebb tisztálkodás); a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai alapján, amelyeket Fatima bint Abi Hubays-nak mondott:

«ثُمَّ تَوَضَّيْ لِكُلِّ صَلَاةٍ».

"Majd végez wudút minden imához!" Al-Bukhári jegyezte le a "Vér lemosása" című fejezetben, Ennek értelme: ha időben rögzített imáról van szó, akkor csupán az ima idejének elérézése után végzi el a tisztálkodást. Ha nem időhöz kötött imáról van szó, akkor az elvégzés szándéka után végzi el a tisztálkodást.

A második: ha a wudú'-t akarja elvégezni, akkor lemossa a vérzés nyomait, a nemi szervére ruhadarabot helyez, mint valami pamut szövet, hogy az felszívja a vérzést; a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavai alapján, amelyeket Hamná-nak mondott:

«أَنْعَتْ لِكَ الْكُرْسَفِ فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ». قَالَتْ: فَإِنَّهُ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ:

«فَاتَّخِذِي نَوْبًا». قَالَتْ: هُوَ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ. قَالَ: «فَتَلَجَّمِي».

"Ajánlom neked a pamutszövet használatát, az

felszívja a vért." Ő pedig azt mondta: Az túlságosan bőszeges, mintsem az megtartaná. Erre azt mondta: "Vegyél hozzá egy darab ruhát!" Ezt válaszolta: Ez több, mintsem az megtartaná. Próféta azt mondta: "Akkor használj szűk és erős rongyból való kötést!" A hagyomány. Ami ezután esetlegesen kijön, az nem ártalmas, alapozva a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szavaira, amelyeket Fatima bint Abi Hubays-nak mondott:

«اجْتَنِي الصَّلَاةَ أَيَّامَ حَيْضِكَ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَتَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ، ثُمَّ صَلِّي، وَإِنْ قَطَرَ الدَّمُ عَلَى الْحَصِيرِ».

"Kerüld el (ne végezd el) az imát a menstruációd ideje alatt; majd végezz ghuszl-t; és wudú'-t minden ima előtt, azután imádkozz, még ha cseppen is vér a szőnyegre!"¹ Ahmed és Ibn Mádzsah közlése.

A harmadik: a nemi élet. A tudósok között vita van erről - megengedett-e - ha nélküle nehézség támadna. A helyes álláspont: megengedett bármilyen esetben; hiszen sok nő tíz vagy még annál többig is szenvedett az isztiháda-tól, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) korában; ám sem Allah, sem az Ő Küldötte nem

¹ Ahmad közölte (6/204), és Ibn Mádzsah, a Tisztaság és annak szunnái fejezetben, Az isztiháda-ban szenvedő nőről, aki a vérzés folyamatossá válása előtt már számolta a menstruációs napjait című alfejezetben, (624) szám alatt, az Aisha (Allah legyen elégedett vele.) által továbbított hagyomány alapján.

akadályozta a nemi életet velük; Sőt a Magasztos Szava:

{...فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ...}

(...Így tartsátok magatokat távol a menstruáló asszonyoktól...) [A Tehén:222; Q 2:222]. Bizonyíték arra, hogy más esetben nem kell elkerülni őket. Továbbá megengedett a számára az ima elvégzése, a nemi élet pedig sokkal kisebb jelentőségű ügy. Analógiát alkalmazni az ilyennel való nemi élet és a menstruáló nővel való nemi élet között téves alapállás. Hiszen a két csoport nem egyenlő, még azoknál sem, akik a tiltást állítják. Az analógia nem érvényes és nem használható ha a (két dolog) nagyon különböző.

A hatodik fejezet: a nifász (gyermekági vérzés) és szabályozása, megítélése

A nifász (gyermekági vérzés): olyan vér, amit a méh enged ki a szülés miatt, vagy vele egy időben, vagy utána vagy előtte két vagy három nappal - a vajúdás alatt.

Saykhu-l-Iszlám, Ibn Taymiyya azt mondta: "Amit láthat, mikor a vajúdás elkezdődik az nifász." Ő nem szabott két vagy háromnapos időhatárt; ennek lényege: a vajúdást szülés követi, ellenkező esetben ez nem gyermekági vérzés (nifász). A jogtudósok között vita van: időtartamának lehet-e

legrövidebb és leghosszabb határt felállítana? Saykh Taqiyyu-d-Dín mondta az ő értekezésében azon nevekről, amelyekhez a törvényalkotás kapcsolódik (37.old): "A nifász-nak nincs legrövidebb vagy leghosszabb időtartama. Ha feltesszük, hogy egy nő vérzést tapasztal több, mint negyven (napon) át vagy hatvan, vagy hetven; majd megszakad - az nifász. Ám ha folytonos marad az már káros vérzés, ebben az esetben a határa negyven (nap), mivel ez a legvalószínűbb maximális időkorlát, amiről a korábbi híradások szólnak." Idézet vége.

Mondtam: ezt alapul véve, ha vérzése folytatódik negyven nap után is, de ha volt ciklusa annak megszakadásával, vagy voltak előjelek hogy közeledik a megszűnése addig vár, amíg teljesen eláll - egyébként pedig ghuszl-t végez a negyven nap lejártával; mivel ez többnyire az, kivéve ha ez egybeesik a menstruációjával, ekkor vár míg lejár a menstruációs ideje, és ha ezt követően megszűnik, akkor ennek a szokásos ciklusának kell lennie. A jövőben ezek alapján cselekszik. De ha tovább folytatódik akkor ő musztaháda, ebben az esetben vissza kell térnie a musztaháda nőre vonatkozó előírásokhoz. Ha megtisztul, azáltal, hogy megszűnik a vérzése, akkor ő tiszta - még akkor is ha ez a negyven nap letelte előtt történt is; ghuszl-t végez, imádkozhat, böjtölhet és nemi életet élhet

férjével - kivéve ha a vérzés megszűnése kevesebb volt, mint egy nap, ebben az esetben az nem megtisztulás. Ezt az al-Mughni-ban mondta.¹

A nifász csak abban az esetben igazolható ha világossá válik egy emberi lény alakulása; ha halva születettet hoz világra, amely esetben az emberi lény kialakulása nem igazolható, akkor vérzése nem nifász vérzés, hanem érből származó vérzés, ekkor megítélése és szabályozása olyan lesz, mint a musztaháda nő szabályozása. A legrövidebb időtartam, amelyben az emberi lény megléte bizonyossá válik az nyolcvan nap a terhesség kezdetétől; a legvalószínűbb pedig a kilencven nap.

Al-Madzsd Ibn Taymiyya mondta: ha még egy nappal a szülési fájdalom (vajúdás, tolás) előtt vért lát - ez nem befolyásoló; utána tartózkodik az imától és a böjttől. Ha világossá válik a helyzet a szülés után, ellentétesen a látszattal, visszatér és korrigálja. Ha nem világosodik meg a helyzet, akkor a nyilvánvaló helyzet szabályozása marad érvényben - nem kell vissza pótolni. A Sarhu-l-Iqná'-ból közölték tőle.²

A nifász előírásai:

A nifász szabályozásai olyanok, mint a menstruáció szabályozásai; kivéve a következőket:

¹ Al-Mughni (1/252-253).

² Kassáf al-Qiná' (1/219).

A várakozási idő a válás alapján számítható nem a nifász alapján; ha a válás a gyermek megszülése előtt történt, akkor a várakozási idő a szüléssel jár le nem a nifász-al; ha a válás a szülés után volt, meg kell várni a menstruáció visszatérését - ahogy arról már szó volt.

A második: az eskütétel (al-ílá') időtartama - a menstruáció időtartama beleszámít, ám a nifász időtartama nem számít be.

Az al-ílá'u egy eskü forma: a férj esküt tesz, hogy nem fog közöszlenni a feleségével többé, vagy több, mint négy hónapig. Ha esküt tesz, és esetleg a feleség kérte a nemi együttlétet - a férjnek négy hónap szabatik ki az esküjétől kezdődően. Ha ez letelt: vagy házassági nemi élet vagy válás az asszony kérése alapján. Ha ebben az időszakban, a nőnek nifász-a volt, az nem számít a férj által adott napokhoz, annak a (nifász-nak) a hossza hozzáadódik a négy hónaphoz. Ellentétben a menstruációval, annak időtartama beleszámít a férfi (által fogadott) időtartamba.

A harmadik: A nagykorúság (felnőtté válás) a menstruációval kezdődik el, nem pedig az an-nifász-al; hiszen a nő nem lehet terhes csak a havi vérzés megjötte után; ezért a nagykorúság elérése a terhességet megelőző havi vérzése megléte által valósul meg.

A negyedik: ha a menstruációs vérzés

megszakad, majd még ugyanabban a ciklusban visszatér az teljes bizonyossággal menstruáció; például ha menstruációs szakasza nyolc nap, négy napig menstruációt tapasztal, majd két napra megszűnik, majd a hetediken és a nyolcadikon visszatér - ez a visszatérő rész menstruáció teljes bizonyossággal, amire a menstruáció szabályai érvényesek, ám ha a nifász vérzés megszakad még a negyvenedik nap előtt, de még abban a negyven napban visszatér - ezzel kapcsolatban kételyek merülnek fel; kötelező, az ilyen nő számára, a kötelezően előírt, időben megszabott imák elvégzése és a böjt; illetve tilos számára mindaz, ami tilos a menstruáló nőre nézve a nem kötelező dolgok esetében; a megtisztulása után folytatja azt, amit ebben a vérzési szakaszban tett, ami a menstruáló nőre nézve kötelező. Ez a legelterjedtebb vallásjogi vélemény a Hanbali jogtudósok között.¹

A leghelyesebb álláspont: ha a vérzés visszatér egy olyan időpontban, amikor nifász lehet - akkor az nifász; ha nem, akkor pedig menstruáció; kivéve ha folyamatossá válik - akkor isztiháda.

Ez nagyon hasonló ahhoz, amit a szerző az al-Mughni című munkában említ² imám Málik-tól

¹ Al-Mughni (1/253).

² Al-Mughni (1/253).

(Allah könyörüljön rajta), amikor mondja: Málik mondta: "Ha vérzést lát két vagy három nap után, vagyis annak megszakadása után - az nifász, ha még sem, akkor menstruáció" Idézet vége. Saykhu-l-Iszlám Ibn Taymiyya (Allah könyörüljön rajta) választott véleményének is ez a lényegi része.

A vérzéseket tekintve nincs semmi kétséges, a valóságot figyelembe véve; a kétség egy relatív dolog, amelyben az emberek nagyban különböznek, tekintettel a tudásukra, ismereteikre, felfogásukra; ám a Korán és a Szunna - e két alapvető forrás - minden dolog magyarázatául szolgál. A Magasztos Allah senkit nem kényszerít arra, hogy kétszer böjtöljön, vagy kétszer végezze el a körjáratot - kivéve ha az elsőben valami hiba, vagy hiányosság történt, amit csak az újbóli elvégzéssel lehet helyrehozni. Ha a hívő szolga megteszi mindazt, amire a kötelezőként kirótt dolgokból képes, a képessége és a lehetősége szerint - akkor mentesül a rá hárult köteleességtől; ahogyan a Magasztos mondja:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾

{Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint amennyire az képes...} [A Tehén:286; Q 2:286]. És azt is mondja:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

(Féljétek Allahot, amennyire képesek vagytok!...) [Taghábun:16; Q 64:16].

Az ötödik különbség a menstruáció és az an-nifász között: a menstruáció esetében, ha megtisztul még a szokásos ciklus vége előtt, megengedett a férj számára a közösülés vele - minden különösebb ellenvetés nélkül. A nifász esetén, ha megtisztul a negyvenedik nap előtt, kifogásolt és elvetendő, hogy férje nemi életet éljen vele - a madhab (Hanbali vallásjogi iskola) legelfogadottabb álláspontja szerint, ám a helyes álláspont az, hogy a közösülés nem kifogásolt; ez a jogtudósok többségének elfogadott álláspontja; mivel az ellenszenv, a kifogásolás egy jogi döntés, ami vallásjogi bizonyítéokra szorul; e kérdéskörben nincs semmi más, csak az, amit Imám Ahmad említett meg 'Uthmán bin Abí-l-Ász-tól, midőn az asszony odajött hozzá még a negyven nap lejárta előtt, ő azt mondta neki: Ne közeledj hozzám!¹.

Ez nem teszi szükségszerűvé az ellenszenvet, a kifogásolást: feltehetően ez elővigyázatosság volt a részéről félve attól, hogy (az asszony) nem bizonyosodott meg a megtisztulásról, vagy attól, hogy a vérzés megindul a közösülés miatt, vagy

¹ al-Mughni (2/252), és Uthmán ibn Abi al-Ász hagyományát közli Abd ar-Razzáq a Muszannaf c. munkájában (1202), Ibn Abi Sayba a Muszannaf-ban (17450), ad-Dárimi asz-Szunan-ban (990), és Ibn al-Dzsárúd al-Muntaqá-ban (118).

hasznló okok miatt. Ám, Allah a dolgok legjobb tudója!

A hetedik fejezet: Olyan valami használata, ami megakadályozza a menstruációt vagy meghozza azt; vagy megakadályozza a terhességet vagy a vetélést okoz.

Ha a nő olyan valamit használ, ami megakadályozza a menstruációt - ez megengedett két feltétellel:

Az első: ne kelljen annak káros és ártalmas hatásától tartani; ha vélhetően kárt okozna nem engedélyezett; a Magasztos Szava alapján:

{...وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...}

{... És ne taszítsátok saját kezetekkel magatokat a pusztulásba! ...} [A Tehén:195; Q 2:195].

{...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا}

{... És ne öljétek meg egymást! Allah bizony Irgalmas veletek.} [A Nők: 29; Q 4:29].

A második: ennek a férj engedélyével kell történnie, ha az utóbbinak valamilyen kapcsolat van azzal; például ha a nő olyan időszakban van vele együtt, amely során a férj köteles gondoskodni az eltartásáról - amidőn ő olyan szert használ, ami megakadályozza a menstruációt; s történik mindez hosszú időn keresztül a férj költségeit növelve. A

menstruációt megakadályozó dolgot, ekkor, csak a férj engedélyével használhatja. Ehhez hasonlóan, ha bebizonyosodik, hogy a menstruáció megakadályozása akadályozza a terhességet - ekkor a férj engedélyére van szükség. Ha a megengedhetőség bizonyított, jobb ha nem használja, csupán szükség esetén. Hiszen hagyni a dolgokat a maguk természetes folyamatában zajlani az sokkal közelebb van a mértékletességhez, az egészséghez és a biztonsághoz.

Olyan valami használata, ami meghozza a menstruációt szintén két feltétel teljesülése esetén megengedett:

Az első: fondorlatos módon nem használhatja olyan célból, hogy valami kötelezően előírt dolog elvégzésének felelőssége lekerüljön róla; például valami ilyen használata Ramadan közelében, annak érdekében, hogy megtörhesse a böjtöt vagy általa lekerül róla az ima elvégzésének a kötelezettsége.

A második: ennek szintén a férj engedélyével kell történni. Mivel a menstruáció beállta, akadályozza a férjet (a feleségben) megtalálható örömforrásoktól. Így nem megengedett valami olyan használata, ami megfosztja a férjet jogaitól - csupán az ő beleegyezésével és egyetértésével. És ha elvált, akkor a használata siettetni a férj jogának elvesztését a visszafogadására - ha (egyáltalán) szó van a visszafogadás lehetőségéről.

Valami olyan használata, ami megakadályozza a terhességet; itt két eset lehetséges:

Az első: ha valami olyanról van szó, ami folyamatos akadályozást jelentene - az nem megengedett, mivel így csökken a terhességek száma és az utódok száma egyaránt - ez pedig ellentétes a Vallás szándékával - ami nem más, mint a muszlim Közösség (Umma) számának gyarapítása; illetve nem célja hogy (egy nő) meglévő gyermekei meghaljanak így ő gyermektelen özvegyé váljon.

A második: ha egy bizonyos, behatárolt időre akadályozza meg a terhességet; például ha egy nő számos terhességen ment át és a terhesség kimeríti és megviseli; illetve szeretné megszervezni a terhességét, például: két évente egyszer, vagy ehhez hasonló okok esetén - ez megengedett, feltéve ha a férj erre engedélyt ad; és ha nem ártalmas (a nő számára), ennek bizonyítéka: a Társak, a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) idejében, úgymond tartózkodtak a feleségeik terhességbe ejtésétől¹ - és ettől nem tiltattak el. A tartózkodás jelentése: közösült a feleségével, ám mielőtt kilövellt volna az ondó, a

¹ Al-Bukhári közölte, a Kitáb an-Nikáh című fejezetben, az "al-Azl" című alfejezetben, (5209) szám alatt; és Muszlim, a Kitáb an-Nikáh című fejezetben, a "Hukm al-Azl" című alfejezetben, (1440) szám alatt, Dzsábir (Allah legyen elégedett vele) hadíth-a alapján.

nemi szervét kihúzta és a női nemi szervén kívül lövellt ki.

Olyan dolog használata, ami megszakítja a terhességet; két csoportra osztható:

Az első: ha megszakítása által (a már meglévő embrió) elpusztítását célozza - ha azt követően történik meg, hogy lélek leheltetett belé - az tilalmas; kétségtelenül. Hiszen ez egy olyan lélek megölése lenne, amelynek megölése csak alapos indokkal és joggal történhet meg. Az ilyen lélek megölésének tilalma - szigorúan tiltott a Koránban és a Szunna-ban és a muszlimok közmegegyezésében (iğmā^c); ha még a lélek belé lehelése előtt történik meg, ez esetben a jogtudósok között vita van megengedettségét illetően. Vannak olyanok, akik megengedettnek tekintik, és vannak olyanok, akik tiltják. Van, aki azt mondja: addig megengedett, amíg ^calaqa (vérrög) nem lesz, azaz amíg el nem telik felette negyven nap; mások azt mondják: addig megengedett, amíg világossá nem válik egy új emberi élet megteremtése.

Elővigyázatosságból, jobb az abortusztól tartózkodni - kivéve égető szükség esetén; például ha az anya beteg és nem tudja végigvinni a terhességet, vagy ehhez hasonlók; ezen esetekben megengedett az abortusza; kivéve ha már eltelt (a magzat) esetében annyi idő, ami alatt világossá vált az emberi alak - ekkor már tiltott. Ám, Allah a

dolgok legjobb tudója!

A második: ha megszakításával nem elpusztítását célozza, hanem hogy megszülessen előbb, a terhesség vége felé, vagy a szüléshez közeli időpontban - ekkor megengedett; feltéve ha ez nem jelent veszélyt az anyára nézve, sem pedig a gyermekre, illetve ha nincs szükség orvosi beavatkozásra; ha beavatkozásra van szükség, négy eset elképzelhető:

Az első: az anya él és a születendő gyermeke is él, ekkor beavatkozás nem megengedett csak ha elkerülhetetlen, például ha szülése komplikációkat tartalmazna és beavatkozásra van szükség; hiszen tudott, hogy a test biztonsága letét a hívő szolga esetében, így nem lehet azzal teljes szabadon rendelkezni, még félelem esetén sem, kivéve ha nagy előny jár vele. Esetleg azt gondolhatják, hogy nem lesz baj a beavatkozás során, ám a baj még is bekövetkezik.

A második: ha az anya halott és a gyermek is, a terhessége is halott, nem megengedett a beavatkozás annak céljából, hogy kivegyék - mivel nem jár haszonnal.

A harmadik: az anya él, ám terhessége gyümölcse halott. Ekkor megengedett a beavatkozás, hogy azt eltávolítsák belőle, kivéve ha károkozástól félnek az anyára nézve. Hiszen a kézenfekvő - ám Allah a dolgok legjobb tudója! -

hogyan a halott születendő gyermek csak orvosi beavatkozás révén kerül ki; az anya testében maradása megakadályozza őt egy későbbi terhességben és ez nehéz és veszélyes is rá nézve; illetve egyedül maradhat ha korábbi férjétől megszabott időt tölt.

A negyedik: az anya halott és a születendő terhessége él; ha nem lehet reménykedni életben maradásában - nem megengedett a beavatkozás elvégzése.

Ha remény van az életben maradására, és ha már egy része ki is jött (az anya testéből), akkor felvágható az anya hasa, hogy kivegyék belőle; ha (még) semmi nem jött ki belőle, a mi (vallásjog iskolabeli) társaink (Allah könyörüljön rajtuk) azt mondják: az anya hasának felvágása nem megengedett, hiszen az csonkítás lenne; a helyes álláspont: csak abban az esetben vágható fel, ha nincs más mód kivételére; ez Ibn Hubayra választott álláspontja, és mondta az al-Inszáf című munkában¹: és ezt tenni a legjobb.

Mondtam: különösen, a mai korunkban; hiszen az orvosi beavatkozás nem csonkítás, hiszen a hasfalat felvágják majd összevarrják. Az élő (teremtés) szentsége sokkal nagyobb, mint a halott szentsége; és egy ártatlan, bűnök nélküli lélek

¹ Al-Inszáf (2/556).

megmentése a pusztulástól kötelező; a terhesség pedig egy védett lélek, akinek megmentése kötelező. Ám, Allah a dolgok legjobb tudója!

Figyelmeztetés: azon esetek során, amelyekben megengedett a terhesség megszakítása, a korábban felsoroltakban, elkerülhetetlenül szükséges annak engedélye akinek születik a terhességből - mint például a férj.

Eddig tartott az, amit szerettünk volna leírni ezzel a fontos témával kapcsolatban, itt csupán a legalapvetőbb dolgok és kérdéskörök ismertetésére szorítkoztunk; ezek részletei és alapos magyarázatai part nélküli tengernyi irodalommal rendelkeznek; ám az alapos belátással és tudással bíró egyén képes arra, hogy a finom részleteket a fontos alapelvekre vezesse vissza és az apró részeket a nagy általános szabályozások alapján ismeri meg, a dolgokat a hozzájuk hasonlatos alapján ítéli meg.

Az al-mufti-nak (a vallásjogi döntvényt adó) tudnia kell, hogy ő egy köztes eszköz Allah és az Ő teremtményei között - annak közvetítésében, amit a Küldöttek hoztak el, és annak magyarázatában az emberek számára. Ő felelős mindazért, ami a Koránban és a Szunna-ban található. Hiszen e kettő képviseli az alapvető forrást, amelyek megértésével a hívő szolga megbízott és az azok szerinti cselekedettel; és minden, ami ellentétes a Koránnal

és a Szunna-val - az téves és tévedés. Az azt kimondóra vezetendő vissza és nem megengedett az azok szerinti cselekvés. Az ilyet megfogalmazó lehet teljesen ártatlan, saját belátása és képessége alapján cselekvő - így jutalmaztatik egyéni erőfeszítése mértékében. Ám, másnak, aki tisztában van annak tévedésével és hibájával - nem megengedett, hogy azt elfogadja.

Az al-mufti-ra nézve kötelező, hogy a szándékot teljes odaadással, őszintén Allahnak szentelje és minden egyes előforduló esetben az Ő segítségét kérje, és a Magasztostól kéri az állhatatos kitartást és az isteni útmutatást a helyes álláspont kialakítása céljából.

Kötelező számára, hogy véleménye megalkotása során arra támaszkodjon, ami a Koránban és a Szunna-ban található; illetve keresse és kutassa, az esetekben, azt, ami segítségére lehet a tudósok korábbi megállapításaiból - a probléma teljes megértése érdekében.

Gyakran előfordulhat egy kérdés és az ember keres és kutat azzal kapcsolatban, lehetősége szerint, a tudósok nézetei között, ám nem talál semmi olyat, ami teljes mértékben kielégítő és megnyugtató választ adna neki, az is előfordulhat, hogy egyáltalán nem talál semmit; ha visszatér a Koránhoz és a Szunna-hoz, hamarosan és nyilvánvalóan világos lesz számára az eset

megítélése - ez őszinte odaadása, tudományának mértékének és megértésének függvénye.

Az al-mufti-nak lassan és megfontoltan kell döntést hoznia, ha bizonytalanság, nehézség merül fel, ha valamilyen esetben sietősen és elhamarkodottan hoz döntést, majd világossá válik a számára, egy alaposabb átnézés után, tévedése; sajnálattal és megbánással fogja eltölteni ez. És talán nem fogja tudni kijavítani azt, amiről vallásjogi döntést adott ki.

Ha az al-mufti-t az emberek a megfontoltságáról, alapos körütekintéssel hozott döntéséről ismerik - megbíznak szavában és rá hagyatkoznak. Ha elhamarkodónak ismerik meg, és az elhamarkodó pedig sokat hibázik, az ilyen személy nem lesz a megbízhatóság jelképe abban, amit vallásjogi döntésként kiad. Elhamarkodásával és tévedésével megfoszthatja magát és másokat is annak a helyes válasznak és a tudásnak a jóságától, amivel egyébként rendelkezik.

Kérjük a Magasztos Allahot, hogy vezéreljen bennünket és muszlim testvéreinket az Egyenes Útra, és vegyen bennünket az Ő gondoskodó oltalmába, és az Ő gondoskodása révén mentsen meg bennünket a botlástól és a tévedéstől. Ő a Nemes és Bőkezű; és Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget, a mi Prófétánknak, Muhammad-nak, családjának és minden Társának. És Hála és

köszönet legyen Allahnak, Akinek kegyelmei révén
a jó cselekedetek megvalósulnak.

Befejeződött (a munka) annak tollából, akinek
Allahra van szüksége

Muhammad asz-Szálih al-Uthaymin

Pénteki nap reggelén

14, Sa'bán (hónapban) (A.H.) 1392

Index

Rövid, összefoglaló értekezés a nők természetes vérzéseiről.....	2
Az első fejezet: a menstruáció fogalma és az abban rejlő bölcsesség.....	5
A második fejezet: a menstruáció ideje és időtartama	6
A harmadik fejezet: váratlan helyzetek a menstruáció idején	19
A negyedik fejezet: a menstruáció előírásai és szabályozásai	25
Az ötödik fejezet: az isztiháda és annak előírásai és szabályozásai	51
Az isztiháda esetei:	53
A musztaháda-hoz való hasonlóság esete:.....	59
Az isztiháda vallásjogi előírásai:.....	60
A hatodik fejezet: a nifász (gyermekági vérzés) és szabályozása, megítélése	63
A nifász előírásai:	65
A hetedik fejezet: Olyan valami használata, ami megakadályozza a menstruációt vagy meghozza azt; vagy megakadályozza a terhességet vagy a vetélést okoz.....	70

hu130v3.0 - 10/08/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

